10-17.
октобар
2023.

18. Joakimfest

Илузије у огледалу стварности

Illusions in the mirror of reality

Joakimfest

10-17.
октобар
2023.

www.joakimfest.rs

47-406
20×1.75
E-BIKE READY 450
PRESSURE GAUGE
0
20
40
60
80
100
120
140
160
180
200

Садржај

6 О Фестивалу
8 Реч директора
10 Извештај селектора
14 Биографија селектора
18 Програм
20 Пратећи програм
22 ХАСАНАГИНИЦА
30 АЛАБАМА
38 САН О ЗАВИЧАЈУ
44 НАШ РАЗРЕД
50 БИЛО ЈЕДНОМ НА БРИЈУНИМА
58 ШТО НА ПОДУ СПАВАШ
64 Представа у част награђених
69 Жири
80 Фестивалски тим
82 Покровитељи и спонзори

Contents

6 About the Festival
8 A word from the Festival director
10 A word from curator
14 Curator’s biography
18 Program
20 Accompanying Program
22 HASANAGINICA
30 ALABAMA
38 A DREAM OF HOMELAND
44 OUR CLASS
50 ONCE UPON A TIME IN BRIJUNI
58 WHY ARE YOU SLEEPING ON THE FLOOR
64 Performance in Honor of the Award-Winners
69 Jury
80 Festival team members
82 Patrons and sponsors

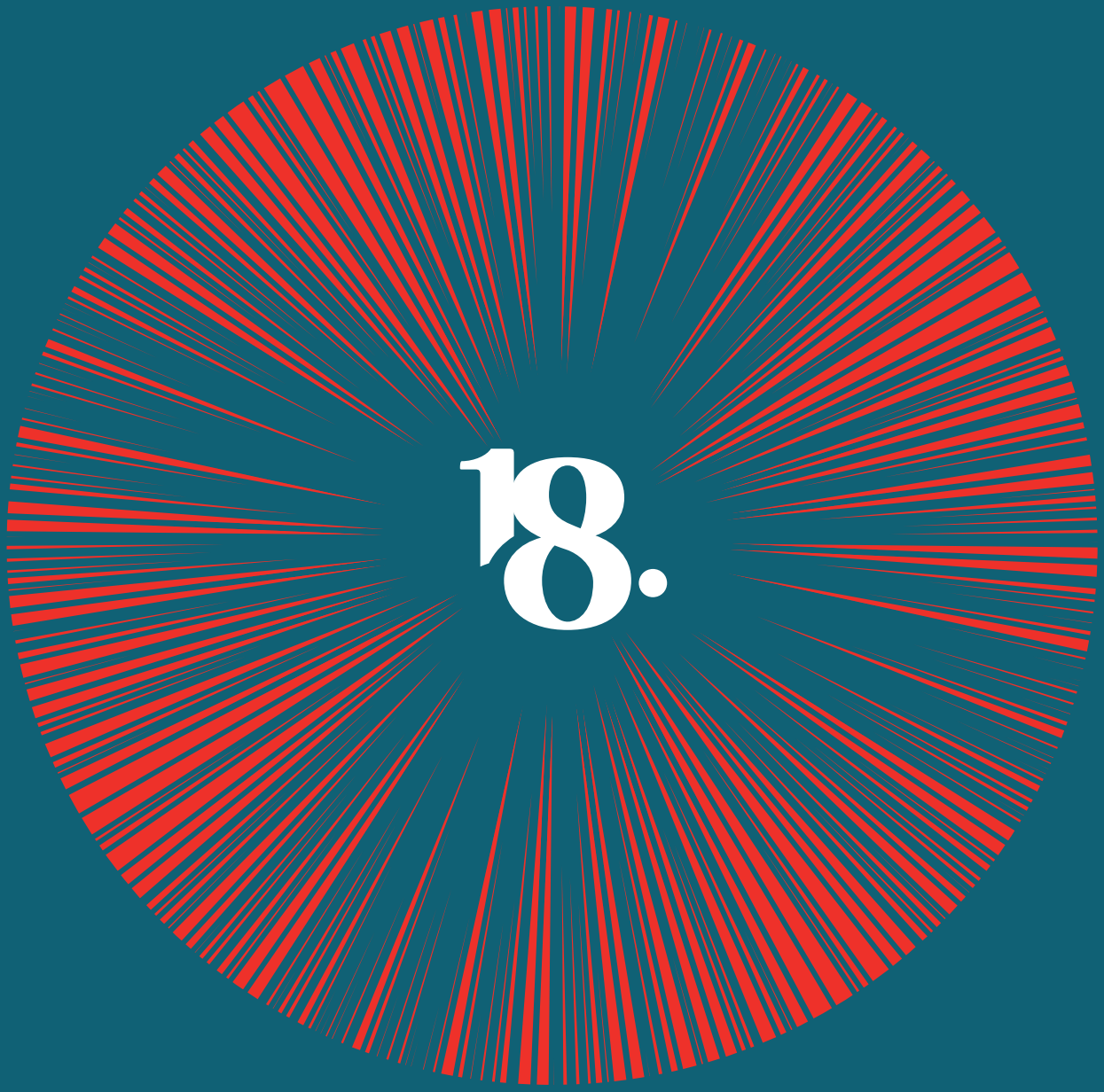
18.

Међународни позоришни фестивал Јоакимфест

Јоакимфест је међународни позоришни фестивал који се већ осамнаест година одржава у Крагујевцу. Сваког октобра фестивал публици доноси савремено, естетски, тематски и поетички референтно позориште, са селекцијом представа које пред гледаоца стављају изазове времена и света у коме живимо.

Основан 2006. под називом ЈоакимИнтерФест на иницијативу тадашњег директора Књажевско-српског театра, редитеља Драгана Јаковљевића, а уз велико разумевање и подршку Града Крагујевца. Тадашње управе, Театра и Града Крагујевца, препознале су потребу за једним интернационалним позоришним фестивалом који би унапредио позоришни живот на овом простору, а верној крагујевачкој публици и упосленицима овог театра пружио увид у нове позоришне токове. Тако је управо

Joakimfest International Theatre Festival

Joakimfest is an international theatre festival held in Kragujevac for eighteen years now. Every October, the festival brings contemporarily, aesthetically, thematically and poetically referential theatre to the audience, with a selection of performances that present the audience with the challenges of the time and the world we live in.

It was founded in 2006 under the name JoakimInterFest on the initiative of the then general manager of the Princely Serbian Theatre, director Dragan Jakovljević, and with the great understanding and support of the City of Kragujevac. The then managements of both the theatre and the city of Kragujevac recognized the need for an international theatre festival that would improve theatre life in this area,

Књажевско-српски театар, са својом значајном традицијом, постао покретач више но потребне театарске размене, којом се интензивирао тај сегмент позоришног живота у овом делу Србије, јужно од Београда. Садашње име Јоакимфест добија 2020. године.

Јоакимфест је фестивал који настоји да буде видљив не само у локалној заједници но и у ширем региону, па тако с подједнаком пажњом прати афирмисане ауторе и ауторке интернационалне и домаће позоришне сцене. Такође, пружа прилику младим позоришним ауторима да управо у Крагујевцу, на Јоакимфесту, добију подршку и могућност своје шире уметничке афирмације. Од оснивања Фестивала до данас, на Јоакимфесту је изведено преко 150 представа из 25 земаља света у којима је учестовало више од 700 позоришних стваралаца.

Трочлани међународни жири додељује две награде на Фестивалу: Гран при „Јоаким Вујић“ за најбољу представу у целини и Специјалну награду града Крагујевца.

Домаћин и организатор Фестивала је Књажевско-српски театар, а главни покровитељ Град Крагујевац.

and provide the loyal Kragujevac audience and the employees of this theatre with an insight into new theatre trends. Thus, it was the Princely Serbian Theatre, with its significant tradition, that has become the initiator of the more than necessary theatrical exchange, which has intensified that segment of theatrical life in this part of Serbia, south of Belgrade. In 2020 the festival was renamed to Joakimfest.

Joakimfest is a festival that strives for visibility not only in the local community but also in the wider region, so it follows the established authors of the international and domestic theatre scene with equal attention. It also provides an opportunity for young theatre authors to receive support and the possibility of wider artistic affirmation in Kragujevac, at Joakimfest. From the founding of the festival until today, more than 150 performances from 25 countries of the world have been staged at Joakimfest, with more than 700 theatre artists participating.

The three-member international jury gives two awards at the festival: Grand Prix “Joakim Vujić” for best overall performance and the Special Award of the City of Kragujevac.

The host and organizer of the festival is the Princely Serbian Theatre, and the main sponsor is the City of Kragujevac.

Реч директора

На почетку још једног фестивала који наше позориште организује желим да истакнем комплексност и значај овакве манифестације.

Позоришни фестивали су место значајне уметничке размене и посебног контакта публике и уметника, место где представљамо другачије виђење реалности, некад тешко и туробно, некад јасно и светло. Када имате такву размену са уметницима из целе земље сигурно је да ће се неке нове идеје, начини сагледавања стварности и нове естетике прелити на заједницу у којој се фестивал одржава. Када је у питању међународни фестивал, овакви утицаји и интензитет уметничке размене још су већи, а самим тим и значајнији за нашу културну заједницу, град и публику која има посебно место на Јоакимфесту.

Theatre General Manager's foreword

At the beginning of another festival organized by our theatre, I would like to emphazise the complexity and importance of this kind of event.

Theatre festivals are a place of significant artistic exchange and special contact between the audience and the artists, a place where we present a different view of reality, sometimes difficult and gloomy, sometimes clear and bright. When you have such an exchange with artists from all over the country, it is certain that some new ideas, ways of looking at reality and new aesthetics will spill over into the community where the festival is held. When it comes to an international festival, such influences and the intensity of artistic exchange are even greater, and therefore

Са поносом кажем да већ 18 година градимо Међународни позоришни фестивал Јоакимфест са различитим партнерима из земље и света и да је овај фестивал прерастао у једну од најзначајнијих позоришних манифестација у региону.

Као најстаријем позоришту у Србији обавеза нам је да негујемо традиционалну позоришну уметност, али и да доносимо савремени позоришни израз и нове уметничке тенденције. Следећи идеје оца српског позоришта Јоакима Вујића по коме фестивал и носи име, учинили смо да Јоакимфест данас представља место сусрета и размене позоришних професионалаца из земље и иностранства, а да истовремено гледаоцу поставља питања и приказује нови угао стварности коју живимо.

На сцени Књажевско-српског театра шест представа преиспитиваће слику стварности, пред публику донети изазовне теме и разнолике позоришне приступе.

Желим да се захвалим својим претходницима и свим позоришним професионалцима који су дали допринос овом фестивалу, омогућили да траје осамнаест година, да расте и сазрева и на тај начин помогли да крагујевачко позориште буде видљиво на међународној културној сцени.

Захвалност дугујем селектору фестивала др Мирославу Радоњићу који је у последње две године значајно допринео унапређењу фестивала. Такође, морам да истакнем подршку коју на пружају Град Крагујевац и Министарство културе Републике Србије, а без које Јоакимфест не би био могућ.

Добро дошли на 18. Међународни позоришни фестивал Јоакимфест!

Директор Књажевско-српског театра
Младен Кнежевић

more significant for our cultural community, the city and the audience, which has a special place at Joakimfest.

I am proud to say that for 18 years we have been building the Joakimfest International Theatre Festival with various partners from the country and the world, and that this festival has grown into one of the most significant theatre events in the region.

As the oldest theatre in Serbia, we have an obligation to nurture traditional theatre art, but also to bring modern theatrical expression and new artistic tendencies. Following the ideas of the father of Serbian theatre, Joakim Vujić, whose name the festival bears, we have made Joakimfest a meeting and exchange place for theatre professionals from the country and abroad, all the while making the viewer wonder and showing a new perspective of the reality we live in.

On the stage of the Princely Serbian Theatre, six performances will question the image of reality, bringing challenging themes and diverse theatrical approaches to the audience.

I want to thank my predecessors and all the theatre professionals who have contributed to this festival, making it possible to last for eighteen years, to grow and mature, and in this way helping make Kragujevac theatre visible on the international cultural scene.

I owe my gratitude to the festival curator, Dr. Miroslav Radonjić, who in the last two years has significantly contributed to the improvement of the festival. I must also highlight the support provided by the City of Kragujevac and the Ministry of Culture of the Republic of Serbia, without which Joakimfest would not be possible.

Welcome to the 18th International Theatre Festival Joakimfest!

General Manager of the Princely Serbian Theatre
Mladen Knežević

Извештај селектора 18. Међународног позоришног фестивала Јоакимфест

Илузије у огледалу стварности

Пунолетство овог значајног међународног фестивала обележиће представе које проблематизују суровост, контроверзе, урушавање општег система вредности, одсуство елементарне људскости и емпатије у савременом свету. Иако је реч о невеселим, упозоравајућим темама, начин њиховог креативног и уметничког третмана у селектованим остварењима, нуди могућност гледаоцима да се и кроз оптику духовитог, ироничног, на моменте и саркастичног отклона, суоче са многобројним друштвеним, идеолошким, историјским, социолошким, породичним и интимним појавама у изузетно турбулентној и, у много чему, трауматичној епохи. Најузбудљивије позориште своје исходиште проналази у универзалним категоријама, митовима, легендама, причама, догађајима и судбинама нераскидиво повезаним са данашњицом,

Curator's report of the 18th Joakimfest International Theatre Festival

Illusions in the mirror of reality

The coming of age of this important international festival will be marked by performances that problematize cruelty, controversies, the collapse of the general value system, the absence of elementary humanity and empathy in the modern world. Although we are talking about cheerful, cautionary themes, the way of their creative and artistic treatment in the selected works offers viewers the opportunity to face numerous social, ideological, historical, sociological, family and intimate events in an extremely turbulent and, in many respects, traumatic era. The most exciting theatre finds its origin in universal categories, myths, legends, stories, events and destinies inextricably linked with the present, proving that human nature and existence are constants that create the necessary

доказујући да су човекова природа и постојање константе које стварају неопходне предуслове за разумевање живота у свим његовим појавним облицима. При томе су снови, машта и илузија о „најбољем од свих могућих светова“ најчешће у трагично-комичном раскораку са реалном сликом стварности.

За 18. Међународни фестивал Јоакимфест предлажем следеће представе:

1. **„Сан о завичају“**,
Иван Велисављевић, режија: Милан Нешковић, Народно позориште Ниш
По драми „Сврати, рече човек“, са поднасловом „Сан о завичају“, Милан Нешковић је са ауторском екипом и ансамблом нишког позоришта сценски уобличио ефектну причу о повратку малог човека-маргиналца са великим сновима из далеког света у окриље провинције, чија носталгично-меланхолична атмосфера бива наглашена сетним тоновима неостварених амбиција и промашених живота у кафанском амбијенту зачињеном опијајућим алкохолним испарењима и хипнотишућом музиком Шабана Шаулића.

2. „**Било једном на Бријунима“**,
текст и режија: Кокан Младеновић, Креативна продукција „Јоца Арт“, Центар за културу Свилајнац и Битеф театар, Београд
Полазећи од историјских чињеница о сусрету брачног пара Броз са Елизабет Тејлор и Ричардом Бартоном на Брионима, почетком седамдесетих година двадесетог века, а поводом снимања филмског ратног спектакла „Сутјеска“, Кокан Младеновић прави нескривено носталгични омаж земљи које више нема, али и критички сагледава идеолошко-политичке заблуде које су, извесно, биле један од разлога њеног нестанка. Истовремено, он заједно са четворо сјајних глумаца, проблематизује питање идентитета и наметнутих улога у сложеном друштвено-историјско-културолошком контексту.

preconditions for understanding life in all its manifestations. At the same time, dreams, imagination and the illusion of “the best of all possible worlds” are most often in a tragicomic discrepancy with the realistic picture of reality.

For the 18th Joakimfest International Festival, I propose the following performances:

1. A ***Dream of Homeland***,
Ivan Velisavljević, director: Milan Nešković, National Theatre Niš
Based on the play ***Stop by, said the man***, with the subtitle ***A Dream of the Homeland***. Milan Nešković, together with the author’s team and the ensemble of the Niš theatre, staged an effective story about the return of a small, marginal man with big dreams from a faraway world to the bosom of the backwater, whose nostalgic and melancholic atmosphere is accentuated by the despondent tones of unfulfilled ambitions and wasted lives in a pub environment spiced with intoxicating alcohol vapors and the hypnotic music of Šaban Šaulić.

2. ***Once upon a time in the Brijuni***,
text and direction: Kokan Mladenović, Creative Production “Joca Art”, Svilajnac Culture Center and Bitef Theatre, Belgrade
Starting from the historical facts of the meeting of the Broz couple with Elizabeth Taylor and Richard Burton in the Brijuni, in the early 1970s, and on the occasion of the filming of the war film spectacle “Sutjeska,” Kokan Mladenović makes an unabashedly nostalgic homage to a country that no longer exists, but also critically examines the ideological and political misconceptions that were eventually some of the reasons for its dissolution. At the same time, together with four great actors, he problematizes the issue of identity and imposed roles in a complex social, historical and cultural context.

3. **„Алабама“**,

Давор Шпишић, режија: Дарио Харјачек, Казалиште Вировитица (Хрватска)

Комад једног од најзначајнијих драмских писаца у региону може се дефинисати као тематско-жанровски спој црне комедије, породичне драме, ангажованог текста са примесама социолошко-психолошке студије о класном насиљу, у чијем средишту јесте, нажалост, сурово актуелан мотив масовног убиства које је у тржном центру у месташцу у Алабами починио малолетник. Радња представе одиграва се у Хрватској, десет година након злочина, где мајка чувајући пепео сина-убице, успоставља са њим духовну везу и не препушта га спокоју оностраног све до тренутка коначног опроста.

4. **„Што на поду спаваш“**,

по истоименом роману Дарка Цвијетића, драматизација: Кокан Младеновић, Мина Петрић, Дарко Цвијетић, Дубравко Михановић и ансамбл представе, режија: Кокан Младеновић, Српско народно позориште Нови Сад, Градско драмско казалиште „Гавела“, Загреб (Хрватска), Народно позориште Сарајево и МЕСС, Сарајево (Босна и Херцеговина)

Потресна, интимна и надасве емотивна исповест Дарка Цвијетића о најскоријем, крвавом сукобу на просторима бивше Југославије, послужила је ауторској екипи да на сцени оживи моћну, катарзичну, опомињућу и уметнички вредну представу. Куриозитет ове регионалне копродукције садржан је у томе да главну улогу наратора и актера игра Дарко Цвијетић, који је у врло захтевном задатку и глумачком изазову, одолео примамљивој могућности сценске патетике и са надахнутим партнерима испричао велику, истинску и антиратну приповест.

5. **„Хасанагиница“**,

Љубомир Симовић, режија: Душан Тузланчић, Градско позориште „Семберија“ Бијељина и Народно позориште Републике Српске, Бања Лука (Република Српска – Босна и Херцеговина)

3. ***Alabama***,

Davor Špišić, director: Dario Harjaček, Virovitica Theatre (Croatia)

The play by one of the most important playwrights in the region can be defined as a thematic genre combination of black comedy, family drama, engaging text with hints of a sociological and psychological study of class violence, at the center of which is, unfortunately, the brutal and contemporary theme of mass murder perpetrated by a minor in a shopping mall of a small town in Alabama. The action takes place in Croatia, ten years after the crime, where the mother, keeping the ashes of her murderous son, establishes a spiritual connection with him and does not leave him to the tranquility of the other world until the moment of final forgiveness.

4. ***Why are you sleeping on the floor***,

based on the eponymous novel by Darko Cvijetić, dramatization: Kokan Mladenović, Mina Petrić, Darko Cvijetić, Dubravko Mihanović and the the performance ensemble, director: Kokan Mladenović, Serbian National Theatre Novi Sad, City Drama Theatre “Gavella”, Zagreb (Croatia), National Theatre Sarajevo and MESS, Sarajevo (Bosnia and Herzegovina)

Darko Cvijetić’s poignant, intimate and above all emotional confession about the most recent, bloody conflict in the former Yugoslavia helped the author’s team to bring to life on stage a powerful, cathartic, cautionary and artistically valuable play. The curiosity of this regional co-production is contained in the fact that the main role of narrator and actor is played by Darko Cvijetić, who, in a very demanding task and acting challenge, resisted the tempting possibility of stage pathos and told a great, true and anti-war story with inspired partners.

Вешто избегавајући непотребне редитељске егзибиције, Душан Тузланчић је уз свесрдну помоћ одличног глумачког ансамбла, доследно, прецизно, надахнуто и са више него очигледним поштовањем писца, поставио на сцену драмски текст који на суптилан, суверен и стилски префињен литерарно-драматуршки начин илуструје судбину жене која због трагичног неспоразума проузрокованог ригидним патријархалним обичајима и законима, доживљава неумитни крај.

6. **„Наш разред“**,

Тадеуш Слобођанек, режија: Јасмин Новљаковић, Градско драмско казалиште „Гавела“, Загреб (Хрватска)

Сада већ култни комад Тадеуша Слобођанека о ужасним догађајима и огромном злочину у Другом светском рату, који су починили Пољаци над суграђанима Јеврејима у једном малом месту у овој земљи, упечатљиво и потресно осликава лажну илузију о људској толеранцији и суровост и нехуманост у екстремним условима, када појединац показује своју исконску природу и карактер. Загребачка представа у сваком аспекту позоришног чина досеже до универзалних значења и несумњивих уметничких квалитета.

Предлажем да у част награђених буде изведена представа **„Уображени болесник“,** Ж. Б. П. Молијера, режија: Ђорђе Нешовић, у извођењу домаћина фестивала Књажевско-српског театра.

У Новом Саду, 30. јун 2023.
Мирослав Радоњић

5. ***Hasanaginica,***

Ljubomir Simović, director: Dušan Tuzlančić, City Theatre “Semberija” Bijeljina and National Theatre of the Republic of Srpska, Banja Luka (Bosnia and Herzegovina)

Skillfully avoiding unnecessary directorial flamboyance, Dušan Tuzlančić, with the wholehearted help of an excellent acting ensemble, consistently, precisely, with inspiration and more than obvious respect for the author, staged a dramatic text that in a subtle, effective and stylistically refined literary and dramaturgical way illustrates the fate of a woman who, due to a tragic misunderstanding caused by rigid patriarchal customs and laws, comes to an inevitable end.

6. ***Our Class***,

Tadeusz Słobodzianek, director: Jasmin Novljaković, City Drama Theatre “Gavella”, Zagreb (Croatia)

The now revered piece by Tadeusz Słobodzianek about the terrible events and the horrendous crime in the Second World War, committed by the Poles against fellow Jews in one small place in this country, impressively and poignantly depicts the false illusion of human tolerance and cruelty and inhumanity in extreme conditions, when the individual shows his primeval nature and character. The Zagreb performance reaches universal meanings and undoubted artistic qualities in every aspect of the theatrical act.

I propose that, in honor of the awardees, the play-***The Hypochondriac***, by J. B. P. Molière, directed by Đorđe Nešović, be performed by the festival host, the Princely Serbian Theater.

In Novi Sad, June 30 2023
Miroslav Radonjić

Селектор 18. Јоакимфеста

Др Мирослав Радоњић

Рођен 3. јуна 1971. у Прњавору (Босна и Херцеговина – Република Српска). Основну школу завршио у Прњавору, а средњу Математичку школу у Дервенти. Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за српску књижевност и језик, уписао 1995. године, а дипломирао 2000. са просечном оценом 9,38 током студија. На истом факултету магистрирао 2005. (*Трагови Стеријине комедиографије у српској драматургији XX века – А. Поповић, Д. Ковачевић, С. Селенић, В. Огњеновић*) и докторирао 2015. године (*Драмски опус Виде Огњеновић у контексту савремене српске драматургије и књижевне традиције*).

Позоришну критику и радове из театрологије објављује у континуитету од 1996. године. Аутор је књига *Стерија у огледалу XX века* у издању Позоришног музеја Војводине и Матице српске 2006. године и *Бегунци из безнађа* у

Curator of 18th Joakimfest

Dr. Miroslav Radonjić

He was born on June 3, 1971 in Prnjavor (Bosnia and Herzegovina – Republic of Srpska). He finished elementary school in Prnjavor, and secondary school in Derventa. He entered the Faculty of Philosophy in Novi Sad, Department of Serbian Language and Literature, in 1995, and graduated in 2000 with an average grade of 9.38 during his studies. At the same faculty, he received his Master's degree in 2005 (*Traces of Sterija's comedy in Serbian dramaturgy of the 20th century – A. Popović, D. Kovačević, S. Selenić, V. Ognjenović*) and his doctorate in 2015 (*The dramatic work of Vida Ognjenović in the context of contemporary Serbian dramaturgy and literary tradition*).

Since 1996, he has been continuously publishing theatre criticism and works on theatrology. He is the author of the books *Sterija in the Mirror of the 20th Century,* published

издању Позоришног музеја Војводине 2017. У склопу позоришне праксе, као члан тридесетак стручних жирија, учествовао је на свим важним домаћим и регионалним позоришним фестивалима (Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“; Фестивал професионалних позоришта Војводине; „Дани Зорана Радмиловића“, Зајечар; „Дани комедије“, Јагодина; Фестивал класике „Вршачка позоришна јесен“; „Дани Миливоја Живановића“, Пожаревац; Фестивал првоизведених представа, Алексинац; Фестивал босанскохерцеговачке драме, Зеница; Сусрети позоришта/казалишта, Брчко; Фестивал европског позоришта, Тузла; „Гавелине вечери“, Загреб; Македонски театарски фестивал „Војдан Чернодрински“, Прилеп...). Од 2003. члан је Удружења позоришних критичара и театролога Србије, а од 2011. до 2020. српског центра Међународног позоришног института. Члан је уредништва часописа за позориште и визуелне комуникације „Агон“ (издавачи: Народно позориште Републике Српске и Академија умјетности Универзитета у Бања Луци). Био је један од уредника часописа „Сцена“ (издавач Стеријино позорје), као и „Војвођанска сцена“ (издавач Позоришни музеј Војводине). Од септембра 2008. до септембра 2012. члан је редакције позоришних новина „Лудус“ (издавач Удружење драмских уметника Србије). Био је члан Управног одбора Српског народног позоришта у два сазива, од 2002. до 2007. године и Управног одбора Народног позоришта у Београду (2010–2011). Селектор Фестивала „Јоаким Вујић“ (2008/09, 2009/10. и 2020/21), Фестивала професионалних позоришта Војводине у двогодишњем мандату (2008/09. и 2009/10), 16. Театар феста „Петар Кочић“ 2013. (Бања Лука), Стеријиног позорја 2017. године, 17. и 18. Међународног позоришног фестивала Јоакимфест 2022. и 2023. (Крагујевац) и 7. Позоришног пролећа 2023. (Шабац). Члан је Уметничког савета Фестивала „Нови тврђава театар“, Чортановци – Нови Сад и Фестивала балканског културног простора „Театар

by the Theatre Museum of Vojvodina and Matica Srpska in 2006, and *Fugitives from Hopelessness*, published by the Theatre Museum of Vojvodina in 2017. As part of his theatre practice, as a member of about thirty expert juries, he has participated in all important domestic and regional theatre festivals (Festival of Professional Theatres of Serbia “Joakim Vujić”; Festival of Professional Theatres of Vojvodina; “Days of Zoran Radmilović”, Zaječar; “Days of Comedy”, Jagodina; Festival of Classics “Vršačka Theatre Autumn”; “Days of Milivoj Živanović”, Požarevac; Festival of Debut Plays, Aleksinac; Festival of Bosnian-Herzegovinian Drama, Zenica; Theatre Encounters, Brčko; Festival of European Theatre, Tuzla; Gavella Evenings, Zagreb; Macedonian Theatre Festival “Vojdan Černodrinski”, Prilep...). Since 2003, he has been a member of the Association of Theatre Critics and Theatrologists of Serbia, and from 2011 to 2020, the Serbian Center of the International Theatre Institute. He is a member of the editorial board of the magazine for theatre and visual communication “Agon” (publishers: National Theatre of the Republic of Srpska and the Academy of Arts of the University of Banja Luka). He was one of the editors of the magazine “Scena” (publisher of Sterijino pozorje), as well as “Vojvodina scene” (publisher of Theatre Museum of Vojvodina). From September 2008 to September 2012, he was a member of the editorial board of the theatre newspaper “Ludus” (published by the Association of Dramatic Artists of Serbia). He was a member of the Board of Directors of the Serbian National Theatre in two terms, from 2002 to 2007, and of the Board of Directors of the National Theatre in Belgrade (2010-2011). He was the curator of the Festival “Joakim Vujić” (2008/09, 2009/10 and 2020/21), the Festival of Professional Theatres of Vojvodina in a two-year term (2008/09 and 2009/10), the 16th Theatre Fest “Petar Kočić” in 2013 (Banja Luka), Sterijino pozorje in 2017, the 17th and 18th Joakimfest In-

на раскршћу“, Ниш. Учествовао на домаћим и међународним научним скуповима и симпозијумима („Српски књижевници и српско позориште од Првог светског рата до краја XX века“, Српска академија наука и уметности; „Страст читања“ посвећен проф. емерити Љиљани Пешикан Љуштановић, Матица српска; „Од мобилности до интеракције“, Институт за словенску филологију Шлеског универзитета, Катовице, Пољска).

Од 1999. године обављао је послове руководиоца сектора за односе с јавношћу у Издавачко-књижарском центру „Соларис“, Нови Сад, а од марта 2005. до септембра 2005. запослен је Народном позоришту „Тоша Јовановић“ у Зрењанину, на месту директора драмске сцене. Директор Стеријиног позорја од септембра 2005. до јула 2008. године. Помоћник директора Стеријиног позорја од јануара 2009. до октобра 2014. године. В. Д. директора од октобра 2014. до марта 2015, када је након расписаног јавног конкурса именован за директора. У марту 2019. године, после спроведене конкурсне процедуре, Скупштина града Новог Сада, поново га именовала за директора Стеријиног позорја. Након расписаног јавног конкурса, у марту 2023. још једном именован за директора Стеријиног позорја у четворогодишњем мандату.

ternational Theatre Festival 2022 and 2023 (Kragujevac) and the 7th Theatre Spring 2023 (Šabac). He is a member of the Artistic Council of the Festival “New Fortress Theatre” Čortanovci - Novi Sad and the Festival of the Balkan Cultural Space “Theatre at the Crossroads”, Niš. He has participated in national and international scientific gatherings and symposia (“Serbian writers and Serbian theatre from the First World War to the end of the 20th century”, Serbian Academy of Sciences and Arts; “Passion for reading” dedicated to Professor emeritus Ljiljana Pešikan Ljuštanović, Matica srpska; “From mobility to interaction”, Institute of Slavic Philology of the University of Silesia, Katowice, Poland).

Since 1999 he has been the PR manager at the Publishing and Book Center “Solaris”, Novi Sad, and from March 2005 to September 2005, he was employed at the National Theatre “Toša Jovanović” in Zrenjanin, as the Head of Drama Department. From September 2005 to July 2008, he was the General Manager of the Sterija Theater. From January 2009 to October 2014, he was their Assistant General Manager. He was the Deputy General Manager from October 2014 to March 2015, when he was appointed General Manager after a public competition. In March 2019, after the competitive procedure, the City Assembly of Novi Sad appointed him again as the General Manager of the Sterija Theatre. After a public competition, in March 2023 he was once again appointed as the General Manager of the Sterija Theatre on a four-year term.

ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА
FESTIVAL PROGRAM

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

10. октобар / 20.00 часова
ХАСАНАГИНИЦА

Текст: Љубомир Симовић
Режија: Душан Тузланчић
Градско позориште „Семберија“, Бијељина и Народно позориште Републике Српске, Бања Лука / Република Српска – Босна и Херцеговина

11. октобар / 20.00 часова
АЛАБАМА

Текст: Давор Шпишић
Режија: Дарио Харјачек
Казалиште Вировитица / Хрватска

12. октобар / 20.00 часова
САН О ЗАВИЧАЈУ

Текст: Иван Велисављевић
Режија: Милан Нешковић
Народно позориште Ниш / Србија

13. октобар / 20.00 часова
НАШ РАЗРЕД

Текст: Тадеуш Слобођанек
Режија: Јасмин Новљаковић
Градско драмско казалиште „Гавела“, Загреб / Хрватска

15. октобар / 20.00 часова
БИЛО ЈЕДНОМ НА БРИЈУНИМА

Текст и режија: Кокан Младеновић
Креативна продукција „Јоца Арт“, Агенција „ТИР“, Центар за културу Свилајнац и Битеф театар, Београд / Србија

16. октобар / 20.00 часова
ШТО НА ПОДУ СПАВАШ

По истоименом роману Дарка Цвијетића
Режија: Кокан Младеновић
Драматизација: Кокан Младеновић, Мина Петрић, Дарко Цвијетић, Дубравко Михановић и ансамбл представе
Српско народно позориште Нови Сад, Градско драмско казалиште „Гавела“, Загреб, Народно позориште Сарајево и МЕСС, Сарајево / Србија / Хрватска / Босна и Херцеговина

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ
17. октобар / 20.00 часова
УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК

Текст: Жан-Батист Поклен Молијер
Режија: Ђорђе Нешовић
Књажевско-српски театар, Крагујевац / Србија

Организатори задржавају право измене програма.

MAIN PROGRAM

October 10 / 8 pm
HASANAGINICA

Text: Ljubomir Simović
Director: Dušan Tuzlančić
City Theatre "Semberija", Bijeljina and National Theatre of the Republic of Srpska, Banja Luka / Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina

October 11 / 8 pm
ALABAMA

Text: Davor Špišić
Director: Dario Harjaček
Virovitica Theatre / Croatia

October 12 / 8 pm
A DREAM OF HOMELAND

Text: Ivan Velisavljević
Director: Milan Nešković
National Theatre Niš / Serbia

October 13 / 8 pm
OUR CLASS

Text: Tadeusz Słobodzianek
Director: Jasmin Novljaković
City Drama Theatre "Gavella", Zagreb / Croatia

October 15 / 8 pm
ONCE UPON A TIME IN BRIJUNI

Text and direction: Kokan Mladenović
Creative production "Joca Art", "TIR" Agency, Cultural center of Svilajnac and Bitef Theatre, Belgrade / Serbia

October 16 / 8 pm
WHY ARE YOU SLEEPING ON THE FLOOR

Based on the eponymous novel by Darko Cvijetić
Director: Kokan Mladenović
Dramatization: Kokan Mladenović, Mina Petrić, Darko Cvijetić, Dubravko Mihanović and the ensemble of the performance
Serbian National Theatre Novi Sad, City Drama Theatre "Gavella", Zagreb, National Theatre Sarajevo and MESS, Sarajevo / Serbia / Croatia / Bosnia and Herzegovina

PERFORMANCE IN HONOR OF AWARD-WINNERS

October 17 / 8 pm
THE HYPOCHONDRIAC

Text: Jean-Baptiste Poquelin Molière
Director: Đorđe Nešović
The Princely Serbian Theatre, Kragujevac / Serbia

The organizers reserve the right to change the program.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

11. октобар / 19.00 часова

Промоција књиге *Јоаким Вујић – сабране драме,* приредила Исидора Поповић, у издању Стеријиног позорја

13. октобар / 19.00 часова

Промоција монографије *Милан Гутовић* Татјане Њежић

ACCOMPANYING PROGRAM

October 11 / 7 pm

Promotion of the book *Joakim Vujić - Collected Plays*, edited by Isidora Popović, published by Sterijino pozorje

October 13 / 7 pm

Promotion of the monograph *Milan Gutović* by Tatjana Nježić

ГЛАВНИ ПРОГРАМ
MAIN PROGRAM

Љубомир Симовић

ХАСАНАГИНИЦА

Режија: Душан Тузланчић

Продукција: Градско позориште „Семберија“, Бијељина и Народно позориште Републике Српске, Бања Лука / Република Српска – Босна и Херцеговина

Трајање: 110’

Ljubomir Simović

HASANAGINICA

Director: Dušan Tuzlančić

Production: City Theatre ”Semberija”, Bijeljina and the National Theatre of the Republic of Srpska, Banja Luka / Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina

Duration: 110’

10. окт /20.00 часова

Сценографија: Марија Калабић
Костимографија: Марина Сремац и Јасмина Радујко
Сценски покрет: Игор Грекса
Лектор: проф. др Радован Кнежевић
Музика: Влатко Стефановски
Дизајн светла: Зденко Медвеђ

Играју:
Милан Ковачевић
Бојана Милановић
Соња Дамјановић
Михаило Максимовић
Љиљана Чекић
Горан Јокић
Ненад Благојевић
Душан Ранковић
Огњен Копуз
Иван Петровић

Инспицијент / суфлер: Вања Кртолина; мајстори свјетла: Мирослав Делић и Мирза Јунузовић; мајстор тона: Игор Кајмаковић; извршни сценограф: Немања Савић; израда сценске опреме: Радионице НП РС; израда костима: Даница Ћеран и Весна Сачић; декоратери: Веселин Мирић и Марко Ристић; гардероберка: Јована Голубић; фризуре: Виолета Кртолина; промо материјал: Игор Кајмаковић; фото / видео: Бојан Петричевић – Four Pixel Studio

Set design: Marija Kalabić
Costume design: Marina Sremac and Jasmina Radujko
Stage movement: Igor Greksa
Proofreader: prof. Dr. Radovan Knežević
Score: Vlatko Stefanovski
Lighting design: Zdenko Medveđ

Cast:
Milan Kovačević
Bojana Milanović
Sonja Damjanović
Mihailo Maksimović
Ljiljana Čekić
Goran Jokić
Nenad Blagojević
Dušan Ranković
Ognjen Kopuz
Ivan Petrović

Stage manager / Prompter: Vanja Krtolina; Lighting technicians: Miroslav Delić and Mirza Junuzović; Sound engineer: Igor Kajmaković; Lead set designer: Nemanja Savić; Prop makers: Workshops of NT RS; Costume design: Danica Ćeran and Vesna Sačić; Set decorators: Veselin Mirić and Marko Ristić; Wardrobe supervisor: Jovana Golubić; Hair and make-up designer: Violeta Krtolina; Promotional design: Igor Kajmaković; Photographer / Videographer: Bojan Petričević – Four Pixel Studio

Ријеч редитеља

Одувијек сам размишљао о томе како би то изгледало кад би сликари или музичари, у каталозима својих изложби или концерата, писали о томе шта су хтјели да кажу, или на шта треба да обратимо пажњу, или нам, као случајно, послали кључ за читање њихових дјела. А ми у позоришту одгајамо тај институт, и то здушно, деценијама.

Свако ко буде држао овај програм у рукама два сата ће гледати (или барем почети да гледа) дјело о којем је објављено преко хиљаду триста библиографских јединица, драматизацију која у овој сезони доживљава

Director's foreword

I have always thought about what it would look like if painters or musicians, in the catalogs of their exhibitions or concerts, wrote about what they wanted to say, or what we should pay attention to, or if, as if by chance, sent us a key for deciphering their works. And we theatre people have been nurturing that convention, wholeheartedly even, for decades.

Anyone holding this program for two hours will watch (or at least start watching) a work about which over one thousand three hundred bibliographic units have been published, a dramatization that is celebrating half a century of

пола вијека, драмско дјело које су на нашем језику преко педесет пута режирали велики редитељи и играли највећи глумци. На сву ту плејаду великог и лијепог око Хасанагинице, ја сам имао срећу и да окупим тим збиља великих сарадника. Очекивано генијална Мара и студиозни Зденко, чије свјетло постаје пуноправни и снажни дио седимента Марине идеје. Марина и Јаца костимом сликају неки свијет, неког краја који личи на Медитеран, и износе Хасанагиницу тамо гдје јој је и мјесто, изнад и изван нас и наших вјера, нација и држава. Грекса ослобађа покрет свих вишака и млатарања, прати идеју чисте композиције графике сваког кадра. Рацо спаја партитуре Лала, Сембераца, Шумадинаца и Крајишника у хор и тражи мелодију неког ијекавског свијета и екавског предлошка. Влатко? Па шта очекивати од маестра у позоришном ангажману, који притом има стрица, оца, мајку и брата који су живот даривали позоришту. У раду се неријетко и повлачи, не дâ музици да буде испред глумаца. Глумци? Од срца желим сваком редитељу да му у свакој представи глумци оволико воле сваки пишчев зарез, да дођу на прву пробу толико припремљени, а да затим два мјесеца напредују из дана у дан и увијек кажу да може још боље...

А ја? У све сам додао само прстохват поштовања, зачина за који ми се чини да је помало заборављен у нашем Позоришту. Поштовања које све више постаје чин храбрости и модерности у овом умјетничком вијеку. Поштовања према писцу, поштовање према сваком лику којег је писац написао, поштовања према сваком глумцу и сваком члану ауторског тима.

Свој посао сам замислио тако да свима њима створим услове да на путу ка договореном циљу покажу најбољег себе. Јер сви су учесници у овој представи одлични.

За све што вама не изгледа тако, искључиво мени гријех на душу.

Душан Тузланчић

existence this season, a dramatic work that has been directed in our language over fifty times by great directors and played by the greatest actors. On top of all that constellation of big and beautiful things regarding *Hasanaginica*, I was lucky enough to assemble a team of truly great collaborators. As expected, the genius Mara and the studious Zdenko, shine a light that becomes a full-fledged and powerful part of the sediment of Mara's idea. Marina and Jaca use their costumes to paint a picture of a world, a region that resembles the Mediterranean, and bring *Hasanaginica* to where it belongs, above and beyond us and our religions, nations and countries. Greksa rids the movement of all excesses and flailing, following the idea of pure composition of the graphics of each frame. Raco combines the scores of Vojvodina, Semberija, Šumadija and Republic of Srpka into a choir and searches for a melody of an Ijekavian world and an Ekavian template. Vlatko? Well, what can you expect from a theatre maestro, who on top of that has an uncle, father, mother and a brother who have bestowed their lives to the theatre. In his work he often takes a step back, not letting the music overshadow the actors. The actors? From the bottom of my heart, I wish to every director that in every performance the actors love every bit of the text so much, that they come to the first read-through so well-prepared, and then for two months improve day by day and always say that they can do even better.

And I? I have added just a pinch of respect to everything, a spice that seems to me to be somewhat forgotten in our Theatre. A respect that is increasingly becoming an act of courage and modernity in this artistic age. Respect to the writer, respect to every character the writer wrote, respect to every actor and every member of the writing team.

I have envisioned my job in such a way as to create the conditions for all of them to display their best selves on the way to the agreed goal. Because all the participants in this performance are excellent.

For everything that doesn't seem that way to you, the burden falls solely on me.

Dušan Tuzlančić

Љубомир Симовић (1935, Ужице).

Песник, драмски писац, есејиста, приповедач, путописац. Редовни члан Српске академије наука и уметности. У родном граду завршио основну и средњу школу, а дипломирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за историју југословенске књижевности и српскохрватски језик. Био је уредник и одговорни уредник студентског књижевног часописа ,,Видици". Радни век је провео као уредник у културној редакцији Радио Београда.

Симовићеве песме и драме су превођене и штампане на многим језицима, било у посебним књигама, било у књижевним и позоришним антологијама, зборницима и часописима. Највише успеха у иностранству доживела је драма *Путујуће позориште Шопаловић*, која је преведена на петнаест језика, постављена на сцене преко педесет позоришта у Француској, као и на сцене више од десет других држава. Од јануара 2003. у Француској се игра и *Чудо у Шаргану*. О извођењима Симовићевих драма у земљи и у свету приређена је, у

Ljubomir Simović (1935, Užice).

Poet, playwright, essayist, storyteller, travel writer. A regular member of the Serbian Academy of Sciences and Arts. He completed primary and secondary school in his hometown, and graduated from the Faculty of Philology of the University of Belgrade, in the group studying the history of Yugoslav literature and the Serbo-Croatian language. He was the editor and the editor-in-chief of the student literary magazine "Vidici." He spent his career as an editor in the cultural editorial office of Radio Belgrade.

Simović's poems and dramas have been translated and published in many languages, either in special books, or in literary and theatrical anthologies, anthologies and magazines. The most successful performance abroad was *The Traveling Troupe Šopalović*, which has been translated into fifteen languages, staged in more than fifty theatres in France, as well as on the stages of more than

Музеју позоришне уметности Србије у Београду, у пролеће 2005, изложба под називом „Путујуће позориште Љубомира Симовића".

Добитник је више књижевних и позоришних награда, међу којима су: Змајева награда; Стеријина награда; Награда „Бранко Миљковић"; Награда „Милан Ракић"; Октобарска награда Београда; Дисова награда; Награда „Десанка Максимовић", Жичка хрисовуља; Награда „Јоаким Вујић"; Награда „Васко Попа"; Награда „Јован Дучић"; Златни кључ Смедерева; Награда Српске књижевне задруге за животно дело; Печат Народног позоришта Београд; Статуета „Јоакима Вујића" и друге. Стеријина

ten other countries. Since January 2003, *Miracle in Šargan* has been staged in France. In the spring of 2005, an exhibition titled "The Traveling Troupe of Ljubomir Simović" was organized in the Museum of Theatre Art of Serbia in Belgrade regarding the performances of Simović's dramas in the country and around the globe.

He is the winner of several literary and theatre awards, among them: Zmaj Award, Sterija Award, Branko Miljković Award, Milan Rakić Award, Belgrade October Award, Dis Award, Desanka Maksimović Award, Žička Hrisovulja Award,

награда му је додељена четири пута: три пута за најбољи драмски текст (*Хасанагиница, Путујуће позориште Шопаловић, Чудо у Шаргану*), а четврти пут за допринос развоју позоришне уметности.

Целокупна раскошна библиографија Љубомира Симовића заслужује једно посебно дело. Поред раније наведених драма, објављено му је седамнаест књига поезије: *Словенске елегије*, збирке *Уочи трећих петлова, Видик на две воде, Ум за морем, Десет обраћања Богородици Тројеручици хиландарској, Источнице, Игла и конац, Љуска од јајета*... Више од десет књига изабраних пјесама, књиге прозе, књиге есеја: *Дупло дно, Ковачница на Чаковини, Нови галоп на пужевима, Жабе у реду пред поткивачницом*... Аутор је и бројних књига разговора, дневника, беседа, писама и чланака. Изабрана дела у пет књига су објављена 1991, а Сабрана дела у дванаест књига 2008. године.

Душан Тузланчић

Рођен је 1966. године у Бијељини, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао и магистрирао из области економије/ маркетинга и области драмских и аудиовизуелних уметности – позоришне и радио режије на Универзитетима у Београду и Бањој Луци. Радио као новинар Радио Бијељине, културне редакције РТВ Београд, продуцент Асошијетед Преса, директор Бијељина Филма, продуцент и директор Идеа Плус.

Учесник рата, борац прве категорије, три пута рањен.

Падобранац са 40-ак скокова.

Аутор неколико десетина промотивних и документарних филмова, као и бројних веома популарних и награђиваних ТВ реклама.

Писао и објављивао на теме примене драмских и аудио-визуелних знања у маркетингу, као и „нацинга и неуронског маркетинга“, области у оквиру које је (по званичним подацима од маја 2019-те), био један од аутора са највишим индексом цитираности на подручју бивше Југославије.

Крајем осамдесетих и деведесетих година прошлог века добитник 11 награда за позоришну режију.

Joakim Vujić Award, Vasko Popa Award, Jovan Dučić Award, the Golden Key of Smederevo, the Lifetime Achievement Award of the Serbian Literary Cooperative, the Seal of the National Theatre in Belgrade, the Statuette of Joakim Vujić and others. He has been awarded the Sterija Award four times: three times for the best dramatic text (*Hasanaginica, The Traveling Troupe Šopalović, Miracle in Šargan*), and the fourth time for his contribution to the development of theatre art.

The entire lavish bibliography of Ljubomir Simović deserves a to be a book in its own right. In addition to the aforementioned dramas, he has published seventeen books of poetry: ”Slavic Elegies”, the collection ”Before the Third Roosters”, ”A View of Two Waters”, ”Mind for the Sea”, ”Ten Addresses to the Three-Handed Virgin of Hilandar”, ”Istočnice”, ”Needle and Thread”, ”Egg Shell”... More than ten books of selected poems, books of prose, books of essays: ”False Bottom”, ”Forge on Čakovina”, ”New Gallop on Snails”, ”Frogs in a Queue in front of the Forge”... He is also the author of numerous books of conversations, journals, orations, letters and articles. Selected works in five volumes were published in 1991, and Collected works in twelve volumes in 2008.

Dušan Tuzlančić

He was born in 1966 in Bijeljina, where he completed primary and secondary education. He graduated and earned a master's degree in the field of economics/marketing and the field of dramatic and audiovisual arts – theatre and radio directing at the Universities of Belgrade and Banja Luka. He worked as a journalist of Radio Bijeljina, cultural newsroom of RTV Belgrade, he was an Associated Press producer, general manager of Bijeljina Film, producer and director of Idea Plus.

He is a war veteran, first-class fighter, and was wounded three times.

Добитник више друштвених признања, међу којима и сребрне и златне медаље „Филип Вишњић“ за достигнућа у култури и медијима.

Од сезоне 2020/2021. вратио се искључиво позоришту. У том периоду режирао само две представе.

За себе каже: „Нисам принуђен да режирам да бих данас јео. Зато могу да инсистирам да се ријеч позориште искључиво пише са великим П.“

He was a paratrooper with around 40 jumps under his belt.

He is the author of several dozen promotional and documentary films, as well as numerous very popular and award-winning TV commercials.

He has written and published on the topics of applying dramatic and audio-visual knowledge in marketing, as well as ”nadging and neural marketing”, a field in which (according to the May 2019 official data) he was one of the authors with the highest citation count in the former Yugoslavia.

At the end of the 1980s and 1990s, he won 11 awards for theatre direction.

He is the winner of several social awards, including silver and gold “Filip Višnjić” medals for achievements in culture and media.

From the 2020/2021 season, he has returned exclusively to the theatre. In that period, he has directed only two performances.

Of himself, he states: ” I’m not forced to direct in order to earn my living today. That;s why I can insist that the word theatre is written exclusively with a capital P.”;

Давор Шпишић

АЛАБАМА

Режија: Дарио Харјачек

Продукција: Казалиште Вировитица / Хрватска

Трајање: 90’

Davor Špišić

ALABAMA

Director: Dario Harjaček

Production: Virovitica Theatre / Croatia

Duration: 90’

11. окт /20.00 часова

Драматизација: Дора Голуб
Сценографија: Весна Режић
Костимографија: Лариса Вукић
Композитор: Дамир Шимуновић
Дизајн светла: Домагој Гарај
Фотографија: Саша Пјанић

Играју:
Бланка Барт
Горан Вучко
Мијо Павелко
Моника Ланшћак
Сњежана Ланчић
Драшко Зидар
Горан Коши

Пријеступи и казне Шпишићеве *Алабаме*

Представа о којој управо читате започиње музичком парафразом пјесме *Alabama Song* аутора Бертолта Брехта и Курта Вајла, накнадно популаризиране обрадама Дорса и Дејвида Боувија. Осим очитих референци на брехтовско политичко и друштвено ангажирано поимање казалишта те анти-ауторитативну рок супкултуру, *Alabama Song* своју повезницу с нашом инсценацијом Шпишићеве драме проналази и у још једном детаљу. Исти онај виски што га је у споменутој пјесми Џим Морисон зазивао с позорнице у раздобљу хипи покрета итекако је присутан и у нашој представи, и то у виду кутије америчког Џек Данијелса у којој мајка некадашњег масовног убојице Горана чува синовљев пепео.

Горанова појава на позорници обједињује и сажима у себи низ казалишних парадокса, почевши од стања између живота и смрти у којем се лик налази. Ходајући мртвац и неспокојна сабласт у потрази за одрјешењем, Горан носи терет не/живости казалишног лика као таквог. Његово је постојање у овом случају увјетовано имагинацијом и реминисценцијама

Dramaturge: Dora Golub
Set design: Vesna Režić
Costume designer: Larisa Vukić
Score: Damir Šimunović
Lighting designer: Domagoj Garaj
Photography: Saša Pjanić

Cast:
Blanka Bart
Goran Vučko
Mijo Pavelko
Monika Lanšćak
Snježana Lančić
Draško Zidar
Goran Koši

Crimes and punishments of Špišić's A*labama*

The play you are reading about begins with a musical paraphrase of the *Alabama Song* by Bertolt Brecht and Kurt Weill, subsequently popularized as covers by the Doors and David Bowie. Apart from the obvious references to Brecht's politically and socially engaged understanding of theatre and anti-authoritative rock subculture, *Alabama Song* finds its link with our staging of Špišić's play in another detail. The same whiskey that Jim Morrison invoked from the stage in the aforementioned song during the hippie movement is also present in our performance, in the form of a box of American Jack Daniels, where the mother of the late mass murderer Goran keeps her son's ashes.

Goran's appearance on stage unites and condenses a series of theatrical paradoxes, starting with the state between life and death in which the character finds himself. A walking corpse and restless specter in search of redemption, Goran carries the burden of the life (lessness) of a theatrical character as such. In this case, his existence is stipulated by the imagination and reminiscences of his mother, who is thus at the same time, his author in a very literal, but also metaphorical and metatextual sense of the word. Špišić's anti-hero, who

његове мајке, уједно, дакле, и његове ауторице у врло дословном, али и метафоричком и метатекстуалном смислу те ријечи. Шпишићев антијунак, којег он сам једном пригодом описује као „фрагилног анархиста“, у драматуршком смислу носи терет посредника између свјетова и ступњева фикције драме: прошлости и садашњости, Америке и Хрватске, реалистичног и надреалног, па чак и, у врло суптилном кључу, позорнице и гледалишта. Активан и пасиван уједно, заробљен попут бизарног духа у свјетиљци (или, у овом случају, кутији за виски), Горан мијења статус од пројекције властите мајке до пакосног трикстера и коментатора збивања на позорници. Стога његова појава транспонира *Алабаму* изван простора „обичне“ социјалне драме, напосле узмемо ли у обзир да трагедија транзиције у овом тексту не функционира само на друштвеној разини, него и духовној, отјеловљујући се у непрестаним Горановим „преступљењима“ – из

on one occasion describes himself as a “fragile anarchist”, in the dramaturgical sense carries the burden of a mediator between the worlds and levels of the drama’s fiction: past and present, America and Croatia, realistic and surreal, and even, in a very subtle key, the stage and the auditorium. Active and passive at the same time, trapped like a bizarre genie in a bottle (or, in this case, in a whiskey box), Goran changes his status from a projection of his own mother to a mischievous trickster and commentator on the stage happenings. Therefore, his appearance transposes *Alabama* outside the space of “ordinary” social drama, especially if we take into account that the tragedy of transition in this text does not function only on a social level, but also on a spiritual level, being embodied in Goran’s incessant “transgressions” – from the reminiscence of the crime to the repeated reliving of guilt, and in his cathartic, almost anciently intoned

реминисценције злочина у поновно проживљавање кривње, те у његовом катарзичном, готово антички интонираном коначном преображењу, тијеком којег се превладавајуће начело освете замјењује опростом.

Не треба притом заборавити да је *Алабама*, у својој ос-

final transformation, during which the prevailing principle of revenge is replaced by forgiveness.

We should not forget that *Alabama* is, at its core, a drama about the violence of a large state against small states - a drama about class violence that is brutally im-

нови, драма о насиљу једне велике државе над малим државама – драма о класном насиљу које се брутално проводи и циркулира на макро и микро разинама неолиберално капиталистичког друштвеног устроја. Трагедија Шпишићевог хрватско – америчког Раскољникова и његове несретне обитељи зорно показује бол вишеструког духовног застрањивања и физичког губитка „сина разметног“, но она уједно и п(р)оказује немогућност конкретног политичког дјеловања Горана као немоћног субјекта, пуког котачића у строју. Одговарајући насиљем на своју улогу жртве, он тим чином тек перпетуира деструктивну цикличност сустава против којега не налази одговарајућа средства. Ни искупљујућа мајчинска љубав овдје не нуди коначно рјешење – наиме, *Алабама* је итекако и драма о Ружи, Горановој мајци, чија су посесивност и симбиотска повезаност са сином имале своју тамну страну дуго прије његовог терористичког напада и смрти.

Напосљетку, унаточ буци и бијесу, *Алабама* је драма о друштвеном слоју којем се, у помало патронизирајућим навалама симпатије, у колоквијалном говору често тепа називајући их се „малим људима“. Шпишић свакодневицу обитељи Бурић и повремених пролазника у њиховом животу, готово свих одреда малих људи који „преко црте желе, али не смеју“, осликава топлим колором који повремено подсјећа на призоре из дјела каквог филмаша раздобља талијанског неореализма. Раднички ангст *Алабаме* усмјерава пажњу гледалишта управо на њих, њихову разапетост између животарења у властитој држави и животарења у имиграцији, те на нужност оснаживања њихове видљивости у јавном простору као и инзистирања на промјени њихове друштвене позиције. Наиме, с горко-слатким хепиендом или без њега, Шпишићева драма јасно упућује на чињеницу да Горани Бурићи никад не настају сами од себе.

Дора Голуб

plemented and circulated on the macro and micro levels of the neoliberal capitalist social structure. The tragedy of Špišić's Croatian-American Raskolnikov and his unfortunate family clearly shows the pain of multiple spiritual trespasses and physical loss of the "prodigal son", but it also demonstrates the impossibility of concrete political action by Goran as a powerless subject, a mere cog in the machine. Responding with violence to his role of a victim, he only perpetuates the destructive cycle of a system against which he does not find adequate means. Not even the redeeming motherly love offers a final solution here - namely, *Alabama* is very much a drama about Ruža, Goran's mother, whose possessiveness and symbiotic bond with her son had its dark side long before his terrorist attack and death.

Ultimately, despite the sound and the fury, *Alabama* is a drama about a social class that, in somewhat patronizing fits of sympathy, is often colloquially called "the little people." Špišić depicts the everyday life of the Burić family and the occasional passers-by in their lives, almost all of them the little people who "want to cross the line, but dare not", with warm colors that occasionally remind of scenes from the work of a filmmaker from the Italian neorealism. Workers' angst of *Alabama* focuses the audience's attention on them, their being torn between living in their own country and living in immigration, and on the necessity of strengthening their visibility in the public space as well as insisting on changing their social position. Namely, with a bittersweet happy end or without it, Špišić's drama clearly points to the fact that the likes of Goran Burić are never created in a vacuum.

Dora Golub

Давор Шпишић

Рођен је 1961. у Осијеку. Драме: *Добродошли у рат!* (Хрватско народно казалиште у Осијеку, 1992); *Рубности* (концертно извођење, СКУЦ Осијек, 1993); *Година добре бербе* (СКУЦ Осијек, 1998); *Емилија ноћу; Краљеви краја; Мама Луна; Југ 2* (3. награда „Марин Држић“ за 2001. годину, праизведба 2003. у ХНК Осијек); *Dry Inn* (према прози П. Брукнера); *Кућуше* (праизведба 2008. у ГК „Јоза Ивакић“ Винковци; ХНК Сплит, 2011); *Berlin, Charlie; Karaoke show* (радијска праизведба 2004, Драмски програм Хрватског радија; концертна изведба у продукцији Матице хрватске Осијек, 2004; концертна изведба Позориште Западног Јоркшира, Лидс, 2005; концертна изведба Honey-tongued Theatre Productions, Лондон, 2013; праизведба Казалишна дружина Коларин и Казалиште Марина Држића, Дубровник, 2019); *Медена; Алабама* (1. награда „Марин Држић“ за 2008. годину, праизведба у ГДК „Гавела“ Загреб, 2010; Драмски програм Хрватског радија, 2011); *Галеб 2* (награда на такмичењу Народног позоришта Суботица за нову

Davor Špišić

He was born in 1961 in Osijek. He is a playwright, screenwriter and prose writer.

Drama: *Welcome to war!* (1992, Croatian National Theatre in Osijek); *Limits* (1993, concert performance, SKUC Osijek); *The Year of a Good Harvest* (1998, SKUC Osijek); *Emilija at Night; Kings of the End; Mama Luna; Jug 2* (3rd prize “Marin Držić” for 2001, premiered in 2003 at HNK Osijek); *Dry Inn* (based on P. Bruckner’s prose); *Kaćuše* (first performance in 2008 at GK “Joza Ivakić” in Vinkovci; HNK Split, 2011); *Berlin, Charlie; Karaoke Show* (radio premiere in 2004, Croatian Radio Drama Program; concert performance in the production of Matica hrvatska Osijek, 2004; concert performance West Yorkshire Playhouse, Leeds, 2005; concert performance Honey-tongued Theatre Productions, London, 2013; premiere performance Kolarin Theatre Company & Marin Držić Theatre, Dubrovnik, 2019); *Honey; Alabama* (1st prize “Marin Držić” for 2008, first performance at GDK Gavella Zagreb, 2010; Croatian Radio drama program,

драму 2010, праизведба 2011. у Народном позоришту Суботица); *Вртлар* (праизведба 2010. у копродукцији ГК „Јоза Ивакић“ Винковци и Народног позоришта Тузла); *Звијезда Даница* (Драмски програм Хрватског радија, 2017); *Црне очи* (праизведба ГДК „Гавела“ Загреб, 2012); *Жене у црвеном* (праизведба Театар Луденс, Копривница, 2013; Награда публике Театра.хр за најбољи драмски текст, 2014; ХНК Осијек, 2020) *Црни крух* (праизведба Позориште ТКО, Келн, 2014.; Драмски програм Хрватског радија, 2016); *Небо од гуме* (2. награда „Марин Држић“ за 2015; праизведба ХНК Вараждин, 2019); *Тихе ноћи* (финалиста на такмичењу Европске комисије и ХНК Сплит за нови драмски текст, 2016); *Зидарија* (1. награда „Марин Држић“ за 2016); *Чувар срца; Дјечак* (2. награда „Марин Држић“ за 2019).

Сценске игре за децу: *Бадњак у гаражи* (Дјечје казалиште у Осијеку, 1999), *Турбо беба* (Дјечје казалиште у Осијеку, 2004), *Мисија: Т* (Хрватско казалиште у Печуху, 2005), *Емил и детективи* (према роману Е. Кастнера, Осјечко љето културе и Дјечје казалиште Бранка Михаљевића, 2011). Сценарији: сарадник на сценарију треће сезоне тв-серије *Почивали у миру* (Ринг продукција и ХТВ, 2018).

Драме су му објављене у књигама *Предигре, Рај без фајрунта, Berlin, Charlie*. Проза: *Славонска крв* (у коауторству с Д. Топићем), *Свлачење смрада, Трбухозборци, Куке за шунке хоррор приче, романи Кољиво* (В. Б. З.-ова књижевна награда за најбољи необјављени роман 2004), *Плес с младом, Самовар, Кошер.*

Дарио Харјачек

Рођен је 1979. године у Бечу. Основну школу и гимназију завршио је у Вараждину. Након завршене гимназије, уписује студије компаративне књижевности и повијести умјетности на Филозофском факултету у Загребу. Након треће године студија уписује Академију драмске умјетности, Одсјек казалишне режије и радиофоније, на којем је дипломирао 2006. године. Током студија испитна представа *Адам и Ева* Мирослава

2011); *Galeb 2* (prize at the competition of the National Theatre of Subotica for a new drama in 2010, first performance in 2011 at the National Theatre of Subotica); *The Gardener* (first performance in 2010 in co-production of GK “Joza Ivakić” in Vinkovci and National Theatre Tuzla); *Morning Star* (Croatian Radio drama program, 2017); *Dark Eyes* (first performance of GDK Gavella Zagreb, 2012); *Women in Red* (first performance Teatar Ludens, Koprivnica, 2013; Teatar.hr Audience Award for the best drama text, 2014; HNK Osijek, 2020) *Black Bread* (first performance Theatre TKO, Cologne, 2014; Drama program of Croatian Radio, 2016); *Rubber Sky* (2nd prize “Marin Držić” for 2015; first performance of Croatian National Theatre Varaždin, 2019); *Silent Nights* (finalist in the competition of the European Commission and HNK Split for a new dramatic text, 2016); *Masonry* (1st prize “Marin Držić” for 2016); *Guardian of the Heart; Boy* (2nd prize “Marin Držić” for 2019).

Stage plays for children: *Badnjak in the Garage* (1999, Children’s Theatre in Osijek), *Turbo Baby* (2004,

Крлеже, уврштена је у програм Еуроказа. 2005. године у Вараждину режира прву професионалну представу, *Уништење народа* В. Шваба, а недуго затим и представу *Три сестре*, у Театру енд ТД у Загребу.

Током следећих година Харјачек као редитељ гостује у Хрватском Народном Казалишту „Ивана пл. Зајца“ у Ријеци, Студију за сувремени плес, Дјечјем казалишту Дубрава, Загребачком казалишту младих, ГДК „Гавела“, казалишту КУФЕР, Луденс театру, те неколико пута у Театру енд ТД. Већи број представа чине ауторски пројекти, представе настале према драмским текстовима савремених хрватских писаца (Н. Митровић, Д. Шпишић, Р. Жуљ, Т. Штивичић), те представе настале према предлошцима класика филмске уметности и савремене прозе (Јелинек, Бергман, Буњуел).

Children's Theatre in Osijek), *Mission: T* (2005, Croatian Theatre in Pečuh), *Emil and the Detectives* (based on the novel by E. Kästner, Osijek Summer of Culture and children's theatre Branko Mihaljević, 2011)

Screenplays: collaborated on the screenplay of the third season of the Rest in Peace TV series (Ring production and HTV, 2018)

His plays have been published in the books *Foreplays, A Heaven Without Lights Off and Berlin, Charlie.*

Prose: *Slavonian Blood* (co-authored with D. Topić), *Undressing the Stench, Ventriloquists*, "Ham Hooks" horror stories, novel *Koljivo* (VBZ literary award for the best unpublished novel in 2004), novel *Dance with the Bride*, novel *Samovar*, novel *Kosher.*

Dario Harjaček

He was born in 1979 in Vienna. He finished elementary school and high school in Varaždin. Afterwards, he studied comparative literature and art history at the Faculty of Humanities and Social Sciences in Zagreb. After the junior year, he enrolled in the Academy of Dramatic Art, Department of Theatre Direction and Broadcasting, graduating in 2006. During his studies, the exam performance of *Adam and Eve* by Miroslav Krleža was included in the Eurokaz program. In 2005, in Varaždin, he directed his first professional play, *People Annihilation, or My Liver is Senseless* by W. Schwab, and not long after, the play *Three Sisters,* at &TD Theatre in Zagreb. During the following years, Harjaček was a guest director at the Croatian National Theatre Ivan pl. Zajc in Rijeka, Contemporary Dance Studio, Dubrava Children's Theatre, Zagreb Youth Theatre, GDK "Gavella", KUFER Theatre, Ludens Theatre and several times at &TD Theatre. A large number of plays are author's projects, plays based on the dramatic texts of contemporary Croatian writers (N. Mitrović, D. Špišić, R. Žulj, T. Štivičić) and plays based on the classics of film art and contemporary prose (Jelinek, Bergman, Buñuel).

Иван Велисављевић

САН О ЗАВИЧАЈУ
(невиђено фолк сновиђење)

Режија: Милан Нешковић

Продукција: Народно позориште Ниш / Србија

Трајање: 90’

Ivan Velisavljević

A DREAM OF HOMELAND
(an unprecedented folk dream)

Director: Milan Nešković

Production: National Theatre Niš / Serbia

Duration: 90’

12. окт /20.00 часова

Драматург: Јелена Мијовић
Сценографија: Марија Калабић
Костимографија: Биљана Гргур
Кореограф: Андреја Кулешевић
Оригинална музика: Дуда Буржујка
Тон и музички сарадник: Александар Стевановић
Асистент костимографа: Катарина Филиповић
Лектор: Наташа Илић
Организатор: Снежана Јовић
Фотографија: Никола Милосављевић

Играју:
Марко Радојевић
Маја Вукојевић Цветковић
Сања Крстовић
Братислава Милић
Милош Цветковић
Данило Петровић
Александар Стевановић, к. г.
Андрија Митић, к. г.
Стефан Младеновић
Александар Маринковић
Александар Михаиловић

Инспицијент: Слободан Илић; дизајн тона: Александар Стефановић; дизајн светла: Дејан Цветковић, Марко Ђорђевић; суфлер: Вања Шуклета.
Технички директор: Дејан Митић; мајстор сцене: Славиша Филиповић; декоратери: Марин Рајић, Миодраг Ђорђевић, Срђан Китановић и Мића Лазаревић; реквизитер: Драган Николић; гардеробери: Душица Младеновић и Катарина Павловић; шминкери, власуљари: Љиљана Рашић, Марија Цветановић и Ивана Лазаревић; кројачки радови: Марина Стевановић и Владимир Пекић; радионица: Александар Рајић и Бранислав Николић; набавка: Зоран Денчић и Иван Тодоровић; возач: Небојша Шарчевић.

У представи се изводе нумере Шабана Шаулића.

Dramaturge: Jelena Mijović
Set design: Marija Kalabić
Costume design: Biljana Grgur
Choreography: Andreja Kulesević
Score: Duda Buržujka
Sound and music associate: Aleksandar Stevanović
Assistant costume designer: Katarina Filipović
Proofreader: Nataša Ilić
Organizer: Snezana Jović
Photography: Nikola Milosavljević

Cast:
Marko Radojević
Maja Vukojević Cvetković
Sanja Krstović
Bratislava Milić
Miloš Cvetković
Danilo Petrović
Aleksandar Stevanović (guest artist)
Andrija Mitić (guest artist)
Stefan Mladenović
Aleksandar Marinković
Aleksandar Mihailović

Stage manager: Slobodan Ilić; Sound design: Aleksandar Stefanović; Lighting design: Dejan Cvetković, Marko Đorđević; Prompter: Vanja Šukleta;
Technical director: Dejan Mitić; Scenic designer: Slaviša Filipović; Assistant set designers: Marin Rajić, Miodrag Đorđević, Srđan Kitanović and Mića Lazarević; Prop master: Dragan Nikolić; Wardrobe supervisors: Dušica Mladenović and Katarina Pavlović; Hair and make-up artists: Ljiljana Rašić, Marija Cvetanović and Ivana Lazarević; Drapers: Marina Stevanović and Vladimir Pekić; Workshop: Aleksandar Rajić and Branislav Nikolić; Procurement: Zoran Denčić and Ivan Todorović; Driver: Nebojsa Šarčević.

In the performance, Šaban Šaulić's songs are being performed.

Три дана у једној сеоској кафани. Екипа другара којима је идол Шабан Шаулић. Једна девојка, једна мајка, једна сестра и још мало фамилије. Један чувар крава без крава и још један који је главни негативац у селу. Ту су својим послом. Нису се својим херојским делима нити значајним мислима квалификовали за јунаке драме. Не припадају конвенционалном грађанском позоришту. Ни они, ни музика коју воле, ни снови које неки од њих можда нису ни имали.

Сан о завичају је заправо поднаслов драме *Сврати рече човек* Ивана Велисављевића. Поднаслов је постао наслов наше представе *Сан о завичају*, не само зато што са мало речи обухвата низ универзално препознатљивих емоција и што су у овој синтагми блатњаве улице завичаја обасјане варљивим светлом носталгије (а знамо да је сан о завичају увек већи и лепши од завичаја самог) већ и зато што нас је, не само формално, врло експлицитно усмерио на све оно што је под и испод, кроз онај мали сутеренски прозор који је писац драме отворио.

Константин Кол Витас, повратник из Итаке у држави Њујорк, угледавши свој одраз у окну прозора видео је да лице које је назирао у стаклу није било његово, „већ лице мршавог човека ситних очију, свеже обријаног,

Three days in a village tavern. A group of friends who idolize Šaban Šaulić. One girl, one mother, one sister and some more family members. One cowherd with no cows and another who is the main villain in the village. They are there minding their own business. They had performed no heroic deeds nor contemplated relevant thoughts to qualify to be the heroes of the drama. They do not belong to a conventional civic theatre. Not them, not the music they love, not the dreams that some of them may not have had.

A Dream of Homeland is actually the subtitle of Ivan Velisavljević's drama *Stop by, Said the Man.* The subtitle became the title of our play *A Dream of Homeland,* not only because the fact that in few words it encompasses a series of universally recognizable emotions and that in this syntagm the muddy streets of the homeland are illuminated by the deceptive lights of nostalgia (and we know that the dream of homeland is always bigger and more beautiful than the homeland itself) but also because, not only formally, it has very explicitly directed us to everything that is under and below, through that small basement window that the playwright has opened.

Constantine Cole Vitas, a returnee from Ithaca, New York, seeing his own reflection in a window pane noticed that the face he saw in the glass was not his own, "but the face of a thin man with small eyes, freshly shaven, a man I would pass on the street trying to not to brush shoulders with him."

All the characters in *A Dream of Homeland* are the ones we would pass by on the street, trying not to brush shoulders with them. And they do not object to it. What's more, unlike Constantine Vitas, they are not even aware of it.

Constantine, the one who got farther than the rest, to Ithaca in America and from there back to his Ithaca, returned without exciting stories about nymphs, cyclops and monsters, he returned to his homeland carrying with him the dream of that homeland. From Ithaca to Ithaca, in search of identity, origin and

човека поред ког бих прошао на улици трудећи се да га не очешем раменом“.

Сви ликови *Сна о завичају* су они поред којих бисмо прошли на улици трудећи се да их не очешемо раменом. И они немају никакав проблем са тим. Чак, за разлику од Константина Витаса, ни свест о томе.

Константин, онај од њих који је најдаље стигао, до Итаке у Америци и одатле назад у своју Итаку, вратио се без узбудљивих прича о нимфама, киклопима и чудовиштима, вратио се у завичај носећи са собом сан о том завичају. Од Итаке до Итаке, у потрази за идентитетом, пореклом и смислом. Ови остали, који се нису из свог села макли, и без читања Хомера знају да пут из Итаке води назад у Итаку, и да круг почиње тамо где се и затвара. Контемплирају о пролазности живота кроз песме свог идола.

Нису ни бољи ни лепши него што јесу, нити покушавају то да буду. Живот их није штедео иако се не може рећи да су богзна шта у животу радили. Већина их је саката, али то није нешто чега би се стидели. Онакви су какви су. Чак и кад постану јунаци драме. Судбина

meaning. These others, who never set foot outside their own village, even without reading Homer know that the road from Ithaca leads back to Ithaca, and that the circle begins where it ends. They contemplate the transience of life through the songs of their idol.

They are not better or prettier than they are, nor do they try to be. Life has not been easy on them, although it cannot be said that they have done much in life. Most of them are crippled, but it is not something they would be ashamed of. They are what they are. Even when they become the protagonists of the drama. Each of their fates can be turned into a Šaban Šaulić song. Unless those songs were based on their lives. Where nothing is possible, everything is possible.

There is a village and in it a group of friends who idoloze Šaban Šaulić.

And their pain, and their sorrow and joy and love, are more honest than the emotions that an urbane, conventional theatre can handle.

Author team of the performance

сваког од њих стане у неку песму Шабана Шаулића. Осим ако те песме нису настале по њиховим животима. Тамо где ништа није могуће, све је могуће.

Има једно село и у њему једна екипа другара којима је идол Шабан Шаулић.

И њихова бол, и њихова туга и радост и љубав, искренији су од емоција које углачано конвенционално позориште може да поднесе.

Ауторска екипа представе

Иван Велисављевић

Рођен у Шапцу 1982. Дипломирао општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету и драматургију на Факултету драмских уметности у Београду. Мастер студије компаративне књижевности завршио је, радом из филмологије, на Филозофском факултету Свеучилишта у Загребу. Радио као уредник Архива алтернативног филма у Дому културе „Студентски град“ у Београду.

На Радио Београду емитоване су му оригиналне радио-драме *Али ти ми душу узе, Вашар освете, Повратак Змаја од Ноћаја, Рембоова смрт* и *Слава и смрт Веље Врага*, као и петнаестак адаптација прозних дела. Сценариста је дугометражних филмова *Ако киша не падне* (р. Марко Сопић, 2022) и *Мања* (р. Никола Кончаревић, 2023), средњеметражних *Тескоба експрес* (р. Синиша Дугоњић и Марина Радмилац, 2009) и *Појачало и гитара* (р. Синиша Дугоњић, 2010), као и телевизијских серија *Неки бољи људи* (2021) и *Истине и лажи* (2018).

Аутор је књига *Критички водич кроз српски филм*

Ivan Velisavljević

Born in Šabac in 1982. Graduated in general literature and literary theory at the Faculty of Philology and Dramaturgy at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. He completed his master's degree in comparative literature, with a work in filmology, at the Faculty of Philosophy of the University of Zagreb. He worked as the editor of the Archive of Alternative Film at the Cultural Center "Student City" in Belgrade.

On Radio Belgrade, his original radio dramas *And You Took My Soul, The Carnival of Revenge, The Return of Zmaj od Noćaja, The Death of Rimbaud* and *The Glory and Death of Velja the Vandal,* as well as fifteen adaptations of prose works, have been broadcasted. He is the screenwriter of the feature films *Should There Be no Rain* (dir. Marko Sopić, 2022) and *Manja* (dir. Nikola Končarević, 2023), the medium-length films *Angst Express* (dir. Siniša Dugonjić and Marina Radmilac, 2009) and *Amp and Guitar* (dir. Siniša Dugonjić, 2010), as well as the TV series *Some Better People* (2021) and *Truths and Lies* (2018).

He is the author of the books *Critical Guide to Serbian Film 2000 – 2017* and *Best Serbian Films of the 21st century* (with Đ. Bajić and Z. Janković, Film Center Serbia, Belgrade, 2017/2018). Poetry books *Kan* (Zaslon, Šabac, 2001) and *Anthology: poets heteronyms* (with Milan N. Lukić, Pesničenje, Belgrade, 2011).

As a dramaturge, he has collaborated on Marko Misirača's theatre performances *Yugoslavia, My Homeland* (Gledališče Kopar / Pozoriste Prijedor /

2000–2017 и *Best Serbian Films of the 21st century* (са Ђ. Бајићем и З. Јанковићем, Филмски центар Србије, Београд, 2017/2018). Књиге поезије *Кан* (Заслон, Шабац, 2001) и *Антологија: песници хетероними* (са Миланом Н. Лукићем, Песничење, Београд, 2011).

Као драматург, сарађивао је на позоришним представама Марка Мисираче *Југославија, моја дежела* (Гледалишче Копар / Позориште Приједор / ФЕС, 2021), *Ничији син* (БДП, Београд, 2018), *Шампиони* (2017), *Сабирни центар* (НПРС Бања Лука / Позориште Приједор, 2017), *Синови умиру први* (НПРС Бања Лука, 2016), као и на представама *Радио Шабац* (р. Олга Димитријевић, Шабачко позориште, 2021), *Писма из Авганистана* (р. Иван Томашевић, Шабачко позориште, 2019), *Дуге ноћи и црне заставе* (р. Иван Вуковић, НП Ниш / Шабачко позориште / Град Смедерево, 2015) и *Константин* (р. Југ Радивојевић, НП Ниш, 2013).

Уредио је књиге *Нови кадрови: скрајнуте вредности српског филма* (са Д. Огњановићем, Клио, Београд, 2008) и *Студирање Мамулијана* (ДКСГ, Београд, 2019), као и темат часописа *Градац* о необичним телима/инвалидитету у култури и друштву (ДК Чачак, 2012).

Добитник је награда „Рејмон Кено“ за прозу, „Јосип Кулунџић“ за најбољи објављени есеј из области филма и „Витомир Богић“ за најбољег младог радиофонијског стваралаца.

Милан Нешковић

Рођен у Ваљеву 1985. године. Дипломирао је позоришну режију на Факултету драмских уметности у Београду, у класи проф. Николе Јевтића и проф. Алисе Стојановић. Вишеструко је награђиван за досадашњи позоришни, и не само позоришни рад, јер је већ више од деценије активан на разним пољима културе у региону. Ово му је трећа режија у Народном позоришту Ниш.

FES, 2021), *Nobody's Son* (BDP, Belgrade, 2018), *Champions* (2017), *The Meeting Point* (NTRS Banja Luka / Prijedor Theatre, 2017), *Sons Die First* (NTRS Banja Luka, 2016), as well as on the performances of Šabac *Radio* (dir. Olga Dimitrijević, Šabac Theatre, 2021), *Letters from Afghanistan* (dir. Ivan Tomašević, Šabac Theatre, 2019), *Long Nights and Black Flags* (dir. Ivan Vuković, NT Niš / Šabac Theatre/City of Smederevo, 2015) and *Constantine* (dir. Jug Radivojević, NT Niš, 2013).

He edited the books *New Shots: Marginalized Values of Serbian Cinema* (with D. Ognjanović, Klio, Belgrade, 2008) and *Studying Mamoulian* (DKSG, Belgrade, 2019), as well as the topic of the *Gradac magazine* about unusual bodies/disability in culture and society (DK Čačak, 2012).

He won the "Raymond Queneau" Award for prose, "Josip Kulundžić" for the best published essay in the field of film and "Vitomir Bogić" for the best young radio producer.

Milan Nešković

Born in Valjevo in 1985. He graduated in theatre direction at the Faculty of Dramatic Arts in Bograd, in the class of prof. Nikola Jevtić and prof. Alisa Stojanović. He has been awarded multiple times for his previous theatre work, and not only theatre work, because he has been active in various fields of culture in the region for more than a decade. This is his third time directing in the National Theatre of Niš.

Тадеуш Слобођанек

НАШ РАЗРЕД

Режија: Јасмин Новљаковић

Продукција: Градско драмско казалиште „Гавела“, Загреб / Хрватска

Трајање: 110’

Tadeusz Słobodzianek

OUR CLASS

Director: Jasmin Novljaković

Production: City Drama Theatre ”Gavella”, Zagreb / Croatia

Duration: 110’

13. окт /20.00 часова

Превод: Младен Мартић
Сценографија: Јасмин Новљаковић
Костимографкиња и сарадница за сценски покрет: Јасминка Петек Крапљан
Аутор музике: Шимун Матишић
Дизајн светла: Здравко Столник
Фотографија: Хрвоје Залукар

Играју:
Ивана Рошчић / Мартина Чвек
Антонија Станишић Шперанда
Наталија Ђорђевић
Иван Грчић
Хрвоје Клобучар
Јанко Ракош
Филип Крижан
Ивица Пуцар
Енес Вејзовић

Инспицијентица: Ана Дулчић; суфлерка: Андреа Глад

Translation: Mladen Martić
Set design: Jasmin Novljaković
Costume design and stage movement: Jasminka Petek Krapljan
Score: Šimun Matišić
Lighting designer: Zdravko Stolnik
Photography: Hrvoje Zalukar

Cast:
Ivana Roščić / Martina Čvek
Antonija Stanišić Šperanda
Natalija Đorđević
Ivan Grčić
Hrvoje Klobučar
Janko Rakoš
Filip Križan
Ivica Pucar
Enes Vejzović

Stage manager: Ana Dulčić; Prompter: Andrea Glad

Наш разред раслојава и драмски излаже причу о скупини школараца – Пољака католика и Јевреја – из малог пољског места, које је доживело совјетску и немачку окупацију чија репресија у „посве обичним људима“ буди демоне окрутности и насиља. Детињи снови и младалачке занесености расплињавају се, а дојучерашњи пријатељи постају једни другима вукови, спремни учинити нешто за што ни сами нису помишљали да су способни... Слобођанек свој истовремено поетичан и документаран приказ средине коју национализам и нацизам растачу до непрепознатљивости, почиње 1925. те је, ношену историјским убрзањем, гура према каснијој катастрофи узрокованој

Our Class layers and dramatically presents the story of a group of schoolchildren - Polish Catholics and Jews - from a small Polish town, who experienced Soviet and German occupation, whose repression awakens the demons of cruelty and violence in “ordinary people.” Children’s dreams and youthful infatuations dissipate, and friends of yesteryear become nemeses, ready to do things they did not think themselves capable of... 1925 is the year in which Słobodzianek sets the beginning of his simultaneously poetic and documentary account of the environment that nationalism and Nazism were disintegrating beyond recognition and which was, carried by historical acceleration, pushed towards the later catastrophe caused by Stalinist and Nazi

сталинистичком и нацистичком индоктринацијом. *Наш разред* запитан је над „баналношћу зла“, али и колективне кривице: може ли време оно што смо једном починили утопити у забораву, или тако дубоке ране не могу зацелити без признања и покајања? Ова драма, с успехом извођена на многим сценама у Европи, утемељена је на истинитом догађају, а ауторов је приступ одводи према потресној позоришној вивисекцији, користећи искуства брехтијанског очуђења и поступке само позоришту својствене игре, која нас истовремено привлачи и застрашује...

indoctrination. *Our Class* poses the question of the “banality of evil”, but also of collective guilt: can time drown what we once committed into oblivion, or can such deep wounds not heal without acknowledgement and repentance? This drama, successfully performed on many stages in Europe, is based on a true event, and the author’s approach takes it towards a poignant theatrical vivisection, using the experiences of Brechtian estrangement and the methods of performance unique to the theater, which simultaneously attracts and terrifies us...

Тадеуш Слобођанек

Пољски драматург, позоришни критичар, режисер и драмски писац.

Рођен је 1955. у Јанисејску, тадашња СССР. Студирао је театрологију на Јагелонском универзитету у Кракову. 1981. објавио је своју прву драму за децу *Јесења бајка,* а следеће године дебитује и као редитељ у позоришту у Калишу. Током осамдесетих радио је са позориштима у Варшави, Кракову, Лођу, Познању, Гдањску, Калишу и Бјалистоку. Године 1991. био је суоснивач експерименталног Друштва Вјершалин, које је прерасло у авангардно Позориште Вјершалин.

Године 2009. написао је драму *Наш разред*, за коју је награђен пољском књижевном наградом „Нике“, 2010. *Наш разред* је део репертоара најзаначајних позоришта света и до сада је изведена у Сједињеним Државама, Канади, Енглеској, Бразилу, Јапану, Шпанији, Италији, Мађарској, Шведској, Чешкој, Литванији, Израелу...

Аутор је, између осталог, и драма: *Цар Миколај, Грађанин Пјекосјевич, Пророк Илија, Мерлин – друга прича, Ковач Маламбо, Пророкова смрт и друге приче о крају света, Млади Стаљин, Медвед Војтек, Јакубова историја, Фаталиста...*

Добитник је бројних награда – Награда књижевног фонда за драму *Цар Миколај*, Гран При за драму *Пророк Илија,* Пасош „Политике” за целокупно драмско стваралаштво и допринос раду авангардног Позоришта Вјершалин, Награда Министарства културе и уметности за драму *Стеничин сан или друг Исус*, Медаљу Устанка у варшавском гету коју додељује Удружење Јевреја бораца и пострадалих у Другом светском рату ...

Tadeusz Słobodzianek *is* a Polish dramatist, theatre critic, director and playwright.

He was born in 1955 in Yeniseysk, then USSR. He studied theatre at the Jagiellonian University in Kraków. In 1981, he published his first drama for children, A*utumn Fairy Tale*, and the following year he made his debut as a director at the theatre in Kalisz. During the 1980s he worked with theatres in Warsaw, Kraków, Łódź, Poznań, Gdańsk, Kalisz and Białystok. In 1991, he co-founded the experimental Wierszalin Society, which grew into the avant-garde Wierszalin Theatre.

In 2009, he wrote the drama *Our Class*, for which he was awarded the Polish “Nike” Literary Award in 2010. *Our Class* is part of the repertoire of the most important theatres in the world and has so far been performed in the United States, Canada, England, Brazil, Japan, Spain, Italy, Hungary, Sweden, Czech Republic, Lithuania, Israel...

Among other things, he is the author of the dramas: *Tsar Nicholas, Citizen Pekosiewicz, Prophet Elijah, Merlin - Another Story, Malambo the Blacksmith, The Prophet’s Death and Other Stories About the End of the World, Young Stalin, Wojtek the Bear, Jakub’s History, The Fatalist...*

He is the winner of numerous awards - the Literary Fund Award for the performance *Tsar Nicholas*, the Grand Prix for the performance *Prophet Elijah*, the “Politika” Passport for his overall dramatic creativity and contribution to the work of the avant-garde Wierszalin Theatre, the Award of the Ministry of Culture and the Arts for the play *The Bedbug’s Dream, or Comrade Christ*, The Warsaw Ghetto Uprising Medal awarded by the Association of Jewish Combatants and Victims of the Second World War...

Јасмин Новљаковић, редитељ и глумац.

Рођен је 1963. године у Сиску, Хрватска. Ванредни професор ум. на Одсјеку за казалишну умјетност на Академији за умјетност и културу у Осијеку где предаје глуму.

У почецима свог позоришног деловања везан је за позориште ДАСКА из Сиска, једно од најзначајних аматерских и алтернативних позоришта 80-их година на овим просторима. Од 1988. године глумац је у Пољској где студира режију на Позоришној академији у Варшави. Након повратка у Хрватску, 1998. године, режира око 50 представа (између осталог у ХНК-у Сплит, ХНК-у Ријека, „Гавели", ИТ&Д, Казалишту Вировитица, Градском казалишту „Јоза Ивакић" Винковци (награда Златни студио за најбољу представу у 2020), ХНК Шибеник, ИНК Пула...).

Обављао је функцију управника Дома културе Сисак у коме покреће Градско казалиште Сисак (2006–2010). С представама гостује од Индије, Руске Федерације, Норвешке, Данске до Немачке, Аустрије, Чешке Републике, Мађарске и Румуније.

Преводи с пољског језика, одликован је Златним крстом за заслуге од председника Републике Пољске 2022. године.

Jasmin Novljaković, director and actor.

Born in 1963 in Sisak, Croatia.

He is an exceptional arts professor at the Department for Theatre Art at the Academy of Arts and Culture in Osijek where he teaches acting.

The start of his own theatrical activities is related to the "DASKA" theatre from Sisak, one of the most important regional amateur and alternative theatres in the 1980s.

Since 1988 he was an actor in Poland where he studied theatre directing at the Theatre Academy in Warsaw. After returning to Croatia in 1998, he has directed about 50 performances (among other things, in the Croatian National Theatre Split, Croatian National Theatre Rijeka, "Gavella", &TD Theatre, Theatre Virovitica, City Theatre "Joza Ivakić" Vinkovci (Golden Studio Award for best performance in 2020), HNK Šibenik, INK Pula...).

He was the general manager of the House of Culture Sisak where he founded City Theatre Sisak (2006 – 2010).

His performances have been staged in India, Russian Federation, Norway, Denmark, Germany, Austria, Czech Republic, Hungary and Romania.

He translates Polish and was awarded the Golden Cross for Merit by the president of the Republic of Poland in 2022.

БИЛО ЈЕДНОМ НА БРИЈУНИМА

Текст и режија: Кокан Младеновић

Продукција: Креативна продукција „Јоца Арт“, Агенција „ТИР“, Центар за културу Свилајнац и Битеф театар, Београд

Трајање: 100’

ONCE UPON A TIME IN THE BRIJUNI

Text and direction: Kokan Mladenović

Production: Creative production ”Joca Art”, ”TIR” Agency, Cultural center of Svilajnac and Bitef Theatre, Belgrade / Serbia

Duration: 100’

15. окт /20.00 часова

Драматург: Димитрије Коканов
Сценограф: Марија Калабић
Костимограф: Александра Пецић Младеновић
Кореограф: Андреја Кулешевић

Играју:
Милан Марић,
Бранислав Трифуновић
Тихана Лазовић
Сања Марковић

Организатор: Јован Тодоровски
Фото: Маријана Јанковић

Dramaturge: Dimitrije Kokanov
Set designer: Marija Kalabić
Costume designer: Aleksandra Pecić Mladenović
Choreographer: Andreja Kulešević

Cast:
Milan Marić,
Branislav Trifunović
Tihana Lazović
Sanja Marković

Organizer: Jovan Todorovski
Photography: Marijana Janković

Представа полази од стварног историјског сусрета два брачна пара: Тита и Јованке Броз са Ричардом Бартоном и Елизабет Тејлор. Овај сусрет догодио се на острву Бријуни седамдесетих година прошлог века. Подаци о самом сусрету и заједничком времену које су брачни парови провели заједно, доступни су кроз врло штуре писане и видео трагове југословенских медија, биографске списе о животима четири историјске личности, те у виду кратких цртица из дневника Ричарда Бартона. Сви ови материјали послужиће као инспирација и грађа за будућу представу.

Снимање филма *Сутјеска* било је основни повод овог сусрета и то је оно што о самом сусрету историјски поуздано знамо. Све остало плод је наше маште.

Управо, домаштавање и истраживање могућих догађаја и односа између ове четири истакнуте личности приликом једног историјског сусрета тема је представе.

Које су то све улоге које играју ово четворо људи? Шта значи играти више улога у односу са различитим људима? Шта су то све наши појединачни и колективни идентитети, лични интереси и друштвене заслуге?

The performance is based on the real historical meeting of two married couples: Tito and Jovanka Broz with Richard Burton and Elizabeth Taylor. This meeting took place on the island of Brijuni in the 1970s. Information about the meeting itself and the time the married couples spent together is available through very few written and videoed remnants in the Yugoslav media, biographical writings about the lives of the four historical figures, and in the form of short excerpts from Richard Barton's diary. All these materials will serve as inspiration and building blocks for the prospective performance.

The making of the film *Sutjeska* was the main reason for this meeting and that is the only historically certified fact about the meeting itself. Everything else is a figment of our imagination.

Specifically, the theme of the performance is imagining and exploring possible events and relationships between these four prominent personalities during a historical meeting.

What are all the roles these four people play? What does it mean to perform multiple roles in a relationship with different people? What are our individual and collective identities, personal interests and social merits?

Реч редитеља

Родио сам се 1970. у Нишу, таман на време да на сопственим ногама дочекам Лиз Тејлор и Ричарда Бартона, који су 1971. право са снимања *Сутјеске* дошли на Нишке филмске сусрете. Мој две године старији брат, Саша, је, као главни аргумент у нашим дечачким свађама, користио то што је уживо гледао Нила Армстронга како се искрцава и скакуће по Месецу. Од воље му. Ја сам био ту када се заносна Лиз искрцала у Нишу, непознатом јој колико и Армстронгу месец. Био је то мали корак за Лиз Тејлор, али велики за историју Ниша, још већи за мене лично. За дечаке је веома важно да на време поставе неке стандарде у погледу жена. Ја сам имао ту срећу већ са годину дана.

Онда ме је јако нервирало што Тито никако не долази у Ниш, мада ја знам све рецитације и песме о њему. И био сам сигуран да ће, након две савезне штафете које сам носио, трећа бити она права, уручена право у руке „највећем сину наших народа и народности“, али ни до тога није дошло јер је он, како би рекао један мој стриц: „оправдано одсутан јербо је умрео“.

Јованку Броз такође нисам упознао, мада је моја мама, Босанка, крупна и прсата лепотица, дуго година терала пунђу а ла Јованка, па је, кад нас је јурила са прутом руци, због обиља несташлука, деловало као да нас другарица Јованка вија по селу Доња Врежина, да од нас направи узорне пионире и омладинце.

Ричарда Бартона нисам упознао и боље што нисам, јер је очигледно да би се, због оног догађаја из 1971. међу нама развило озбиљно ривалство.

Онда сам, током позоришних година, упознао Банета, Милана, Сању и Тихану, баш тим редом, и заљубио се у њихове таленте. Том сјајном квартету глумаца, ваљало је, као изазов поставити један други квартет, „неспојиви спој најпознатијег комунистичког и најпознатијег капиталистичког пара“ и њихов сусрет на Бријунима, 1971. године. Из тог невероватног догађаја, мање су нас занимале историјске чињенице, а више права, потентна, „пиранделовска“ ситуација и игра улога, јер нико од њих није био само оно што зва-

Director's foreword

I was born in Niš in 1970, just in time to, standing on my own two feet, meet Liz Taylor and Richard Burton, who came to the Film Meetings of Niš in 1971, fresh from the filming of *Sutjeska*. In our boyhood arguments, my two years older brother, Saša, used the fact that he had watched Neil Armstrong land and hop about on the Moon live as the main argument. Be that as it may. I was there when the ravishing Liz landed in Niš, a terra incognita to her as the Moon was to Armstrong. It was a small step for Liz Taylor, but a giant leap for the history of Niš, and all the more for me personally. It is very important for boys to timely set some standards regarding women. I was fortunate enough to do so already at the age of one.

Then I got highly annoyed that Tito would never come to Niš, although I knew all the recitations and poems praising him. And I was sure that, after two federal relays that I carried, the third one would be the charm, handed right into the hands of the "greatest son of our nations and nationalities", but that didn't happen either because he, as one of my uncles would say: "was justifiably absent 'cuz he dead."

I also failed to meet Jovanka Broz, although my mother, a Bosnian, a sturdy and busty beauty, for many years wore a bun in the style of Jovanka, so when she would chase us due to the abundance of mischief, a cane in hand, it seemed as if comrade Jovanka was chasing us around the village of Donja Vrežina, to make exemplary pioneers and young people out of us.

I didn't meet Richard Burton, and it's better that way, because it's obvious that, due to that event from 1971, a serious rivalry would have developed between us.

Then, during my theater years, I met Bane, Milan, Sanja and Tihana, in that specific order, and fell in love with their talents. It felt appropriate to set that great quartet of actors against another quartet, "the incompatible union of the most famous communist and the most famous capitalist couple" and their meeting in the Brijuni in 1971. We were less interest-

ничне биографије кажу, а јасно је да Лиз и Бартон нису били једини, а можда ни најбољи глумци на Брију-нима, тога лета. Почело се од приватних идентитета самих глумаца, па се трагало за вишеслојним и на моменте контрадикторним идентитетима самих лико-ва и прича је почела да добија облик који ћете гледати. Све остало је историја, или ће једном то сигурно бити.

ed in the historical facts of that incredible event, and more in the real, potent, "Pirandelian" situation and role-playing, because none of them were just what the official biographies say, and it's clear that Liz and Burton were not the only, and maybe not even the best actors in the Brijuni that summer. It started with the private identities of the actors themselves, then with searching the multi-layered and at times contradictory identities of the characters themselves, and the story began to take the shape you will watch. The rest is history, or is bound to be someday.

Кокан Младеновић, редитељ

Рођен у Нишу, 1970.

Године 1977. примљен у Савез пионира Југославије и победио на такмичењу „Читалачка значка“. Након смрти Ј. Б. Тита, 4. маја 1980. године, уписао се у књигу жалости одмах после учитељице, као председник разредне заједнице. Од 1981. до 1983. тренирао фудбал у ФК „Пролетер“ из села Доња Врежина, а од 1983. до 1988, бранио за омладински тим „Радничког“ из Ниша. Радио као пионирски инструктор, био уредник часописа „Инструктор“, куцаног на матрицама и умножаваног у 500 примерака на гештетнеру. Два пута носио Савезну штафету младости, два пута био на радним акцијама и два пута представљао град Ниш, као млади песник, на Фестивалима братства и јединства.

Завршио Средњу глумачку школу у Нишу, у класи Миме Вуковић Курић.

За време студија позоришне режије на ФДУ Београд, у класи Мирослава Беловића и Николе Јевтића, издржавао се радећи као новинар студентског листа „Пресинг“.

Режирао стотинак позоришних представа. Станује у Београду. Живи у Југославији.

Kokan Mladenović, director

He was born in Niš in 1970.

In 1977, he was accepted into the Union of Pioneers of Yugoslavia and won the “Reader’s Badge” competition. After the death of JB Tito, on May 4, 1980, he wrote in the condolence book immediately after the teacher, as the class president. From 1981 to 1983 he trained football in FC “Proleter” from the village of Donja Vrežina, and from 1983 to 1988 he was the goalkeeper of the youth team of “Radnički” from Niš. He worked as a pioneer instructor, and was the editor of the magazine “Instructor”, typed on matrices and reproduced in 500 copies in a Gestetner duplicating machine. Twice he carried the Federal Relay of Youth, twice participated in youth labor brigades and twice represented the city of Niš, as a young poet, at the festivals of Brotherhood and Unity.

He graduated from the High School of Acting in Niš, in the class of Mima Vuković Kurić.

While studying theater direction at FDU Belgrade, in the class of Miroslav Belović and Nikola Jevtić, he supported himself by working as a journalist for the student newspaper “Pressing.”

He has directed about a hundred theater performances. He lives in Belgrade. He lives in Yugoslavia.

Димитрије Коканов (1986)

Драмски писац, позоришни драматург, филмски и телевизијски сценариста. Стални је драматург Позоришта Атеље 212 у Београду. Члан је УДУС-а. Текстови су му јавно објављивани, читани и извођени у земљи и иностранству. Као писац и редитељ сарађује са Радио Београдом.

Добитник је Михизове награде за драмско стваралаштво 2017. године, те Стеријине награде за савремени драмски текст *Кретање* 2020. године.

Коаутор је пројеката *Lounli Plenet; To Feel or not To Feel; Show me Heaven; Како објаснити слике мушкарцу; Крајолик жеље.*

Сценариста је награђиваних кратких филмова *Све је више ствари које долазе* и *Никог нема* у режији Јелене Гавриловић, те серије *The Outsiders* у режији исте редитељке. Један је од сценариста ТВ серије *Јутро ће променити све.*

Dimitrije Kokanov (1986)

Playwright, theatre dramaturge, and a film and television screenwriter. He is a permanent dramaturge of the Atelje 212 Theatre in Belgrade. He is a member of ADAS. His texts have been published, read and performed in the country and abroad. As a writer and director, he collaborates with Radio Belgrade.

He has won the Mihiz Award for dramatic creativity in 2017, and the Sterija Award for the contemporary dramatic text *Motion* in 2020.

He is the co-author of the projects *Lonely Planet; To Feel Or not to Feel; Show Me Heaven; How to Explain Pictures to a Man; A Landscape of Desire.*

He is the screenwriter of the award-winning short films *With Many Things to Come* and *Nobody Here,* directed by Jelena Gavrilović, and the series *The Outsiders* directed by the same director. He is one of the screenwriters of the TV series *Morning Changes Everything.*

По истоименом роману Дарка Цвијетића

ШТО НА ПОДУ СПАВАШ

Режија: Кокан Младеновић

Продукција: Српско народно позориште, Нови Сад, Драмско казалиште „Гавела“, Загреб, Народно позориште Сарајево, МЕСС, Сарајево / Србија / Хрватска / Босна и Херцеговина

Трајање: 120’

Based on the eponymous novel by Darko Cvijetić

WHY ARE YOU SLEEPING ON THE FLOOR

Director: Kokan Mladenović

Production: Serbian National Theatre Novi Sad, City Drama Theatre «Gavella», Zagreb, National Theatre Sarajevo and MESS, Sarajevo / Serbia / Croatia / Bosnia and Herzegovina

Duration: 120’

16. окт /20.00 часова

Драматизација: Кокан Младеновић, Мина Петрић, Дарко Цвијетић, Дубравко Михановић, ансамбл представе
Сценографија: Маријела Хашимбеговић
Костим: Марита Ћопо
Музика: Ирена Поповић Драговић
Покрет: Амила Терзимехић
Драматурзи на представи: Мина Петрић и Дубравко Михановић
Лектор: др Дејан Средојевић
Асистент редитеља: Игор Павловић
Асистенткиња сценографа: Надица Даниловац
Фотографија: Марија Ердељи

Играју:
Дарко Цвијетић
Александра Плескоњић
Мерима Лепић Рецеповић
Тена Немет Бранков
Саша Крмпотић
Свен Шестак
Игор Павловић
Маја Изетбеговић
Алдин Омеровић
Иван Грчић
Дарко Радојевић
Никола Баће
Стеван Узелац

Реч аутора

Необично је и велико, и страшно, и зачудно бити на сцени онај који је написао роман по којем је Мајстор Кокан Младеновић урадио представу.

Бити са сопственим ликовима, пробуђенима из романескности, разговарати с њима који су дошли и из маште и из стварности, смијати се, плакати, додиривати их, невјеројатно је и сулудо искуство, какво само театар још може саздати у свијету илузија које прождиру документе...

Понекад помислим да они постоје и више од мене, који тек себе самога представљам.

Дарко Цвијетић

Dramatization: Kokan Mladenović, Mina Petrić, Darko Cvijetić, Dubravko Mihanović, ensemble of the performance
Set design: Marijela Hašimbegović
Costume design: Marita Ćopo
Score: Irena Popović Dragović
Stage movement: Amila Terzimehić
Performance dramaturges: Mina Petrić and Dubravko Mihanović
Proofreader: Dr. Dejan Sredojević
Assistant director: Igor Pavlović
Assistant set designer: Nadica Danilovac
Photography: Marija Erdelji

Cast:
Darko Cvijetić
Aleksandra Pleskonjić
Merima Lepić Redžepović
Tena Nemet Brankov
Saša Krmpotić
Sven Šestak
Igor Pavlović
Maja Izetbegović
Aldin Omerović
Ivan Grčić
Darko Radojević
Nikola Baće
Stevan Uzelac

Author's word

It is unusual and great, and terrible, and strange to be on stage the one who wrote the novel staged by the masterful Kokan Mladenović.

Being with your own characters, awakened from romance, talking with those who came from both imagination and reality, laughing, crying, touching them is an incredible and crazy experience, which only the theatre can still forge in the world of illusions that devour documents...

Sometimes I think that they exist more than I, who only represent myself.

Darko Cvijetić

Дарко Цвијетић, пјесник;

Рођен 1968. у Љубији Рудник, Босна и Херцеговина, Република Српска.

Пише поезију, романе, есеје, колумне, драме... Био у рову и на сцени. Награђиван и превођен.

Живи у Црвеном солитеру и Позоришту.

У Приједору.

Darko Cvijetić, poet.

Born in 1968 in Ljubija Rudnik, Bosnia and Herzegovina, Republic of Srpska.

He writes poetry, novels, essays, columns, dramas... He was in the trenches and on to the stage. He has won awards and has been translated.

He lives in Red building and the Theatre.

In Prijedor.

Реч редитеља

Дарко Цвијетић је песник који, попут Марине Абрамовић у *Balkan baroque*, седи затрпан костима невиних жртава југословенских ратова. Даје им глас и смисао, наду да нису узалуд постојали и да њихово страдање, будемо ли знали да читамо Даркове књиге, није било узалудно, и да ћемо након свега схватити да су народи на овим просторима до те мере повезани и преплетени да је немогуће нанети зло другоме, а да истовремено не нанесте зло и себи.

За нас који још дубоко верујемо у идеју Југославије, његова литература представља меру људскости, поштења и праштања. Даркове речи успевају да одшкрину варљиви трачак наде да ће, једном, на овим просторима људи победити народе, без обзира колико се ти народи дубоко закопавају у фалсификате сопствених новијих историја.

У овој представи Дарка Цвијетића игра сам Дарко Цвијетић, постајући истовремено и субјект и објект сопствене приче. Он ће морати да, попут Орфеја, сиђе у сопствени хад и суочи се са својим мртвим и живим ликовима, са сопственим сећањима и непреболима. Лик Дарка Цвијетића ће још једном проћи кроз трауматична искуства писца Дарка Цвијетића, да би, жртвујући себе, нама понудио наду. На том путу ће његови ликови креирати писца, барем онолико колико он креира њих. Дванаесторо одличних глумаца из „Гавеле“, Српског народног позоришта и сарајевског Народног позоришта су, учествујући у креирању сваког сегмента представе, показали спремност да се ухвате у коштац с колективном траумом наших простора, творећи истовремено атмосферу заједништва и блискости која, сама по себи, испуњава циљ наше представе – преиспитивање наших могућности да после свега створимо заједнички живот, а не суживот, како то политичари воле да кажу.

Director’s word

Darko Cvijetić is a poet who, like Marina Abramović in *Balkan Baroque*, sits in a pile of bones of innocent victims of the Yugoslav wars. He gives them a voice and meaning, a hope they did not live for nothing and that their suffering, should we learn how to read Darko’s books properly, was not in vain, and that we will eventually understand that the peoples of these regions are connected and intertwined to such a degree that it is impossible to harm someone without simultaneously causing harm to oneself.

For those of us who still deeply believe in the idea of Yugoslavia, his literature represents a measure of humanity, honesty and forgiveness. Darko’s words manage to uncover the deceptive glimmer of hope that, one day, in these regions, people will overcome nations, no matter how deeply these nations bury themselves in the forgeries of their own recent histories.

In this performance by Darko Cvijetić, Darko Cvijetić plays himself, becoming at the same time the subject and object of his own story. He will have to, like Orpheus, descend into his own Hades and face his dead and living characters, his own memories and lingering pains. The character of Darko Cvijetić will once again go through the traumatic experiences of the writer Darko Cvijetić, in order to offer us hope by sacrificing himself. Along the way, his characters will create the writer, at least to the extent that he creates them. Twelve excellent actors from “Gavella”, the Serbian National Theatre and the Sarajevo National Theatre, participating in the creation of each segment of the performance, showed their willingness to deal with the collective trauma of our region, simultaneously creating an atmosphere of togetherness and closeness that, in itself, fills the goal of our performance – questioning our abilities to eventually create a common life, and not coexistence, as politicians like to call it.

Кокан Младеновић, рођен у Нишу 1970. Завршио средњу глумачку школу у Нишу, у класи Миме Вуковић Курић. Дипломирао на Катедри за позоришну и радио режију Факултета драмских уметности у Београду 1993. у класи Мирослава Беловића и Николе Јевтића.

Добитник је награде „Бојан Ступица"; Стеријине награде за режију, адаптацију, драматизацију; награда – „Нови Тврђава театар"; Награда за најбољу режију (*На Дрини ћурпија*, на 67. Фестивалу професионалних позоришта Војводине и „Позоришном пролећу", Шабац), те других значајних награда на фестивалима у Србији и региону.

Режије у СНП-у: Иван М. Лалић, *Cuba libre* (2001), В. Шекспир, *Сан летње ноћи* (2003), Маја Пелевић, *Ја или неко други* (2007), *На Дрини ћуприја* по мотивима дела И. Андрића (2016), В. Шекспир, *Бура* (2022).

Kokan Mladenović, born in Niš in 1970.

He graduated from secondary acting school in Niš, in the class of Mima Vuković Kurić. He graduated from the Department of Theatre and Radio Directing at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade in 1993 in the class of Miroslav Belović and Nikola Jevtić.

He is the winner of the "Bojan Stupica" Award, the Sterija Award for direction, adaptation, dramatization, the "Novi Tvrđava Theatre" Award, the award for the best director (*The Bridge on the Drina*, at the 67th Festival of Professional Theatres of Vojvodina, and "Theatrical Spring", Šabac, and other significant awards at festivals in Serbia and the region.

Works directed in Serbian National Theatre: Ivan M. Lalić, *Cuba Libre* (2001), W. Shakespeare, *A Midsummer Night's Dream* (2003), Maja Pelević, *I or Someone Else* (2007), *The Bridge on the Drina* loosely based on I. Andrić's work (2016), W. Shakespeare, *The Tempest* (2022).

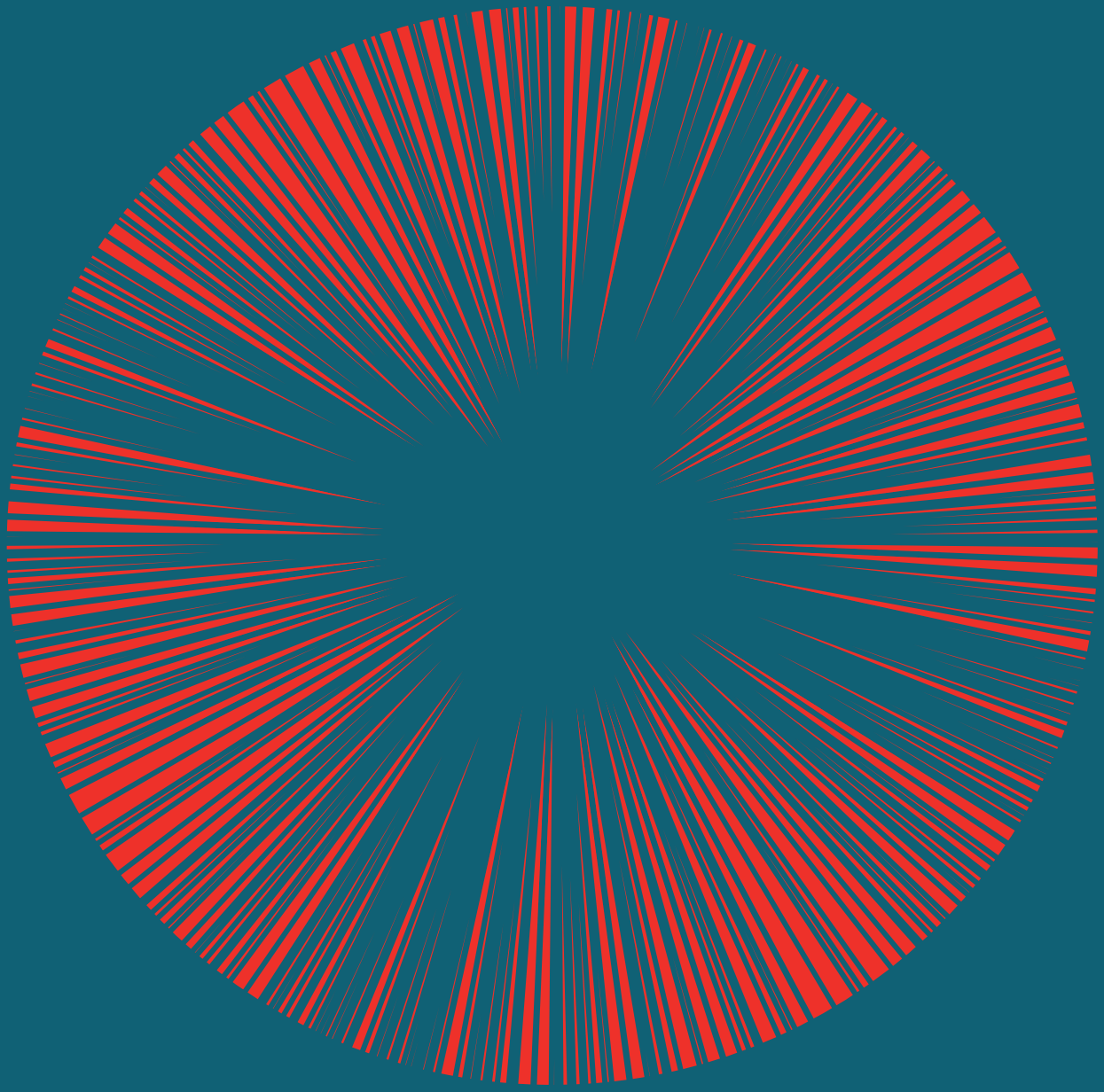

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ
PERFORMANCE IN HONOR OF THE AWARD-WINNERS

Жан-Батист Поклен Молијер

УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК

Режија: Ђорђе Нешовић

Продукција: Књажевско-српски театар / Србија

Трајање: 95’

Jean-Baptiste Poquelin Molière

THE HYPOCHONDRIAC

Director: Đorđe Nešović

Production: Princely Serbian Theatre, Kragujevac / Serbia

Duration: 95’

17. окт /20.00 часова

Драматургија: Исидора Милосављевић
Сценографија: Ана Колбјанова
Костимографија: Јелена Јањатовић
Композитор: Драгослав Танасковић
Сценски говор: Ђорђе Марковић

Играју:
Иван Видосављевић
Милица Мајсторовић
Надежда Јаковљевић
Наталија Антонијевић
Никола Милојевић
Аврам Цветковић
Ненад Вулевић
Чедомир Штајн
Богдан Милојевић

Инспицијент: Александар Милорадовић; шеф технике: Ненад Милорадовић; светло: Саша Радивојевић; тон: Добрица Андрић; декоратери: Владислав Бркић, Страхиња Ђорђевић, Зоран Стевановић; реквизита: Саша Ђорђевић, Марија Вујичић; гардероба: Драгица Илић, Мирјана Тодоровић; шминка: Марија Курћубић; кројачки радови: Мирјана Допуђа; столарски радови: Зоран Јокановић. Фотографије: Ненад Борисављевић.

Dramaturge: Isidora Milosavljević
Set design: Ana Kolbjanova
Costume design: Jelena Janjatović
Score: Dragoslav Tanasković
Speech: Đorđe Marković

Cast:
Ivan Vidosavljević
Milica Majstorović
Nadežda Jakovljević
Natalija Antonijević
Nikola Milojević
Avram Cvetković
Nenad Vulević
Čedomir Štajn
Bogdan Milojević

Stage manager: Aleksandar Miloradović; Technical director: Nenad Miloradović; Lighting designer: Saša Radivojević; Sound designer: Dobrica Andrić ; Assistant set designers: Vladislav Brkić, Strahinja Đorđevic, Zoran Stevanović; Props master: Saša Đorđević, Marija Vujičić; Wardrobe assistant: Dragica Ilić, Mirjana Todorović ; Hair and make-up artist: Marija Kurćubić; Draper: Mirjana Dopuđa; Master carpenter: Zoran Jokanović; Photography: Nenad Borisavljević.

У времену у којем је Молијер живео и стварао један од најпопуларнијих жанрова, нарочито омиљен на француском двору, била је комедија – балет, а вероватно најпознатији представник овог жанра управо је комедија *Уображени болесник*. Са формалне стране за овај жанр је карактеристично спајање драмских, музичких и плесних елемената. На тематском плану, иако миљеник Луја XIV, Молијер је веома прецизно умео да препозна и у својим комадима изврг не руглу аномалије друштва. У *Уображеном болеснику* он се тако обрачунава са медицином свог времена тврдећи да она нема довољно знања да би могла да излечи човека. Ипак, око овог главног заплета и приче о хипохондру, Молијер отвара и многе друге теме, као што су стабилност породице, изопачен систем вредности, критика репресије, питање праве и лажне љубави, али и слободе.

Изазовно је данас, у времену у којем смо суочени са пост-истином, најневерoватнијим теоријама завере (везаним, рецимо, за корону) бавити се темом медицине, задржати дух Молијереве комедије, а притом сачувати позоришну уверљивост. Због тога је највећи циљ нас као аутора био да нађемо тачке које спајају Молијеровог и данашњег *Уображеног болесника*. На самом почетку процеса рада на представи можда нисмо у потпуности схватали колико заправо мало има разлика између њих двојице.

Када се бавимо егоцентричношћу, себичношћу, лицемерјем, користољубљем које доводи до распада породице, а самим тим провоцира и ломове у сваком њеном члану, можемо се слободно запитати да ли је прошао и један једини дан од времена када је Молијер написао ову комедију.

Исидора Милосављевић и Ђорђе Нешовић

At the time when Molière lived and worked one of the most popular genres, especially favored at the French court, was the comédie-ballet, and probably the most famous representative of this genre is the comedy *The Hypochondriac.*

On the formal side, this genre is characterized by the combination of dramatic, musical and dance elements. On the thematic level, even though he was a favorite of Louis XIV, Molière was very accurate in recognizing and satirizing the anomalies of society in his plays. In T*he Hypochondriac*, he deals with the medical science of his time, claiming that it does not have enough knowledge to cure a man. Nevertheless, around this main plot and the story of the hypochondriac, Molière also introduces many other topics, such as family stability, perversion of the value system, criticism of repression, the question of true and false love, but also of freedom.

It is challenging today, at the time when we are facing post-truth, the most incredible conspiracy theories (related, for example, to COVID-19), to deal with the topic of medicine, to keep the spirit of Molière's comedy, and at the same time to preserve theatrical plausibility. That is why our greatest goal as authors was to find the points that connect Molière's and today's *Hypochondriac*. At the very beginning of the process of working on the performance, we may not have fully realized how few differences between the two actually existed.

When we deal with self-centeredness, selfishness, hypocrisy, self-interest that leads to the disintegration of the family, and thus induces cracks in each of its members, we can only wonder if even a single day has passed since Molière wrote this comedy.

Isidora Milosavljević and Đorđe Nešović

B

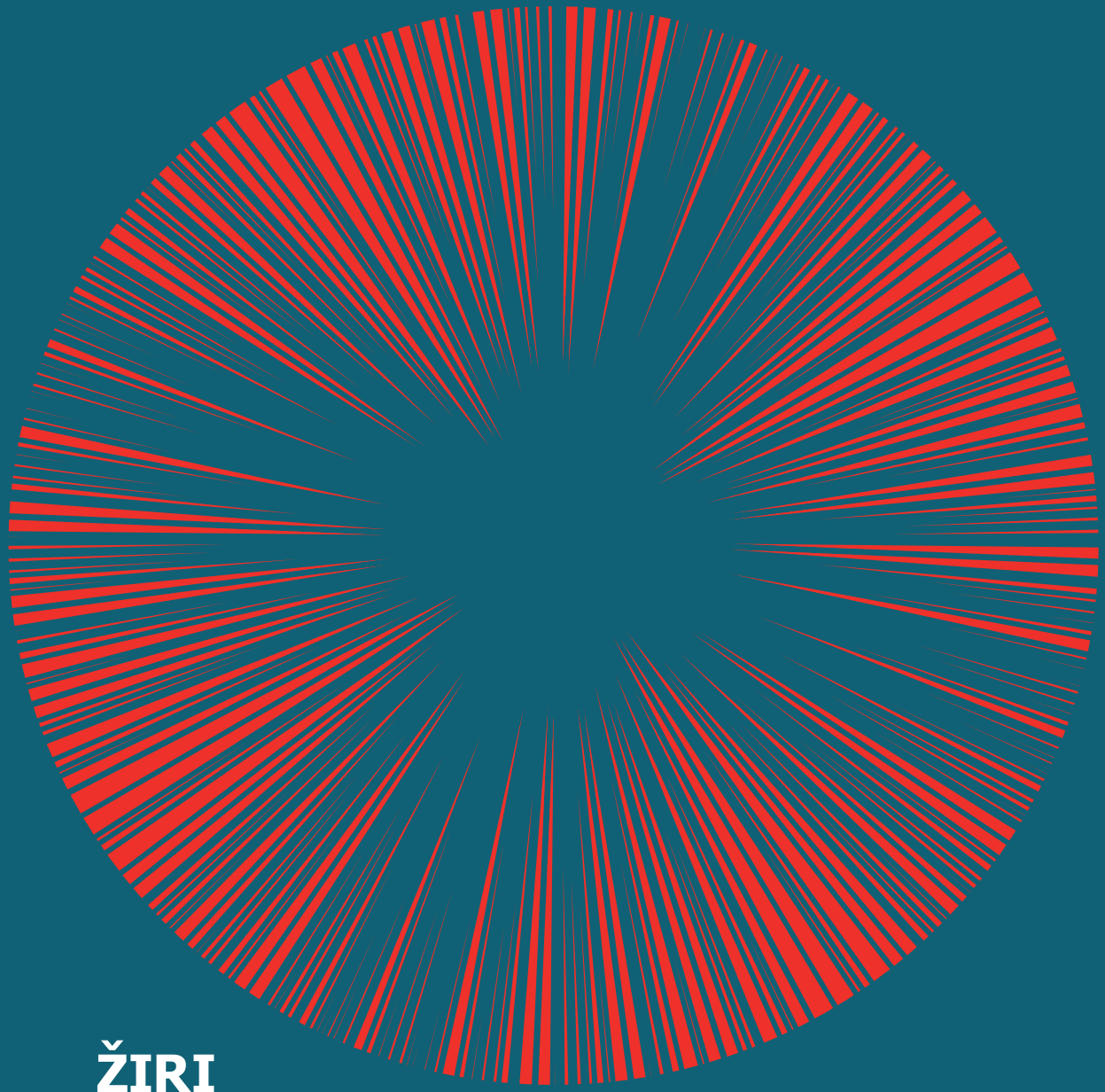

ŽIRI
JURY

Жељко Хубач

драмски писац

Рођен је у Тузли, 1967. године, а одрастао у Зеници и Лесковцу. Као инжењер електротехнике и апсолвент београдског Природно-математичког факултета, уписао је Факултет драмских уметности у Београду, где је дипломирао 1996. на одсеку Драматургија.

Његови драмски комади су до сада 51 пут премијерно изведени у професионалним позориштима у Србији (Београд, Нови Сад, Ниш, Лесковац, Шабац, Ужице, Крушевац, Зрењанин, Кикинда, Косовска Митровица, Зајечар, Врање, Лазаревац), у Бугарској (Пловдив, Видин и Крџали), Хрватској (Загреб), Босни и Херцеговини (Зеница, Сарајево), Јапану (Токио) Руској Федерацији (Новоросијск) и репризирани више од 1000 пута.

Представе рађене по његовим драмама биле су у селекцији више од 50 домаћих и иностраних позоришних

Željko Hubač

playwright

He was born in Tuzla in 1967 and grew up in Zenica and Leskovac. As an electrical engineer and graduate student of the Faculty of Mathematics in Belgrade, he entered the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade, where he graduated in 1996 at the Department of Dramaturgy.

His plays have premiered 51 times in professional theatres in Serbia (Belgrade, Novi Sad, Niš, Leskovac, Šabac, Užice, Kruševac, Zrenjanin, Kikinda, Kosovska Mitrovica, Zaječar, Vranje, Lazarevac), in Bulgaria (Plovdiv, Vidin and Krdžali), Croatia (Zagreb), Bosnia and Herzegovina (Zenica, Sarajevo), Japan (Tokyo), the Russian Federation (Novorossiysk) with more than 1000 reruns.

Performances based on his plays have been selected for more than 50 domestic and foreign theatre festivals (Sterijino pozorje in Novi Sad, “New Drama” Festival in Saint Petersburg - program of young European authors, B&H Drama Festival in Zenica, Rijeka City Puppet Theatre Festival, Days

фестивала (Стеријино позорје у Новом Саду; Фестивал „Нова драма“ у Санкт Петербургу – програм младих европских аутора; Фестивал БиХ драме у Зеници; Фестивал луткарских казалишта у Ријеци; „Дани комедије“ у Јагодини; ЈоакимФест у Крагујевцу; Фестивал позоришта/казалишта БиХ, Брчко; Фестивал професионалних позоришта Војводине; Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“; Међународни позоришни фестивал за дјецу у Котору; Међународни луткарски фестивал „Златна искра“ у Крагујевцу; Фестивал позоришта за децу „Позориште звездариште“; Фестивал позоришних представа за децу „Фестић“; Сусрети луткарских позоришта Србије; Фестивал малих форми; Фестивал праизведби; „Нушићеви дани“ и др.) и освојиле су више од 70 награда. Представе рађене по његовим адаптацијама такође су учествовале и освајале награде на значајним фестивалима, међу којима су Град-театар Будва, Сплитско лето, Фестивал камерног театра „Ристо Шишков“ у Струмици, Фестивал црногорског театра, Интернационални театарски фестивал у Пекингу и др.

За драмске текстове Жељко Хубач је награђиван 11 пута у земљи и иностранству (Награда за најбољи драмски текст на Фестивалу професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ 1994, Награда „Бранислав Нушић“ Удружења драмских писаца Србије 1996. и 1998, Награда за најбољи текст на Фестивалу луткарских позоришта Србије 2002, Награда за најбољи комедиографски текст на „Данима комедије“ 2004, Награда за најбољи савремени драмски текст на Сусретима позоришта/казалишта БиХ 2010, Награда за најбољи текст на Фестивалу представа за децу и младе професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“ и др.). Добитник је Награде Народног позоришта у Београду за уметнички и радни допринос 2010. и Октобарске награде града Лесковца 2016. године.

Драме су му превођене на енглески, немачки, руски, бугарски, пољски и јапански језик. У издању КИЗ Алтере и Шабачког позоришта објавио је књигу драма *Бизарно* 2012. године. У издању Позоришта Тимоч-

of Comedy in Jagodina, JoakimFest in Kragujevac, Festival of Theatres of B&H Brčko, Festival of Professional Theatres of Vojvodina, Festival of Professional Theatres of Serbia “Joakim Vujić”, Kotor Festival of Theatre for Children, International Puppet Festival “Golden Sparkle” in Kragujevac, Children’s theatre festival “Zvezdarište Theatre”, Festival of Theatre Performances for Children “Festić”, Meetings of Serbian Puppet Theatres, Festival of Small Forms, Festival of Premieres, Nušić Days, etc.) and have won more than 70 awards. Performances based on his adaptations have also participated and won prizes at important festivals, including Festival “Theatre City“ in Budva, Split Summer Festival, “Risto Šiškov” festival of chamber theatre in Strumica, Montenegrin Theatre Biennale, International Theatre Festival in Beijing, etc.

For his dramatic texts, Željko Hubač has been awarded 11 times in the country and abroad (Award for the best dramatic text at the Festival of Professional Theatres of Serbia “Joakim Vujić” in 1994, “Branislav Nušić” Award of the Playwrights Association of Serbia in 1996 and 1998, Award for the best text at the Festival of Professional Puppet Theatres in Serbia 2002, Award for the best comedy text at Comedy Days 2004, Award for the best contemporary dramatic text at the Meetings of Theatres of B&H 2010, Award for the best text at the Children’s Festival of Professional Theatres of Serbia “Mali Joakim” and others). He won the Award of the National Theatre in Belgrade for artistic and work contribution in 2010 and the October Award of the city of Leskovac in 2016.

His plays have been translated into English, German, Russian, Bulgarian, Polish and Japanese. In 2012, he published the book of plays *Bizarre*, published by KIZ Altera and the Šabac Theatre. “Zoran Radmilović” from Zaječar published the book *Dramas for Children* in 2021, published by the Timočka Krajina Theatre.

ке крајине „Зоран Радмиловић“ из Зајечара објавио је књигу *Драме за децу* 2021. године.

Као драматург је радио у значајним театрима у Србији и региону. Професионално се бави и позоришном режијом.

Аутор је већег броја реализованих телевизијских емисија, четири игране серије, једне ТВ драме и једног дугометражног играног филма.

Писао је позоришну критику за дневни лист „Данас“. Објављивао је театролошке есеје у домаћим и иностраним часописима. Члан је српских секција ИАТЦ-а (Међународног удружења позоришних критичара и театролога) и ИТИ-а (Међународног театарског института). Дугогодишњи је новинар и колумниста, оснивач „Позоришних новина“ чији је главни уредник био од 2008. до 2018. године. Члан је НУНС-а.

Писао је позоришну критику за дневни лист „Данас“. Објављивао је театролошке есеје у домаћим и иностраним часописима. Члан је српских секција ИАТЦ-а (Међународног удружења позоришних критичара и театролога) и ИТИ-а (Међународног театарског института). Дугогодишњи је новинар и колумниста, оснивач „Позоришних новина“ чији је главни уредник био од 2008. до 2018. године.

Изведени драмски текстови: *Ближи небу* (игран и као *Осамдесетдевета)*, *Ближи ватри, Ближи земљи, Копље* (по мотивима романа *Доротеј* Добрила Ненадића), *'Ајдуци су опет међу нама* (игран и као *Кланац* и као *Било једном на Балкану*), *Отмица и вазнесење Јулијане К* (игран и као *Комшије су криве* и као *Ратко и Јулијана*), *Косовска... , Бизарно, Петар (*коаутор са Катарином Николић), *Берлински зид, Чучук Стана* (*Српкиња и Гркиња), Краљ Твртко* (по роману *Летопис Краља Твртка* Јасмина Имамовића).

Драме за децу: *Мала сирена, Лепотица и звер, Царево ново одело у земљи чуда, Чаробна свирала вилењака Милана, Успавана лепотица, Размажени принц* (игран као *Зачарано краљевство* и *Принц неваљалац), Дечак и месец.*

Неизведени драмски текстови: *Судија* (драматизација истоименог романа Вука Драшковића), *Војвођан-*

As a dramaturge, he has worked in important theatres in Serbia and the region. Professionally, he is also engaged in theatre directing.

He is the author of a large number of realized television shows, four feature series, one TV drama and one feature film.

He wrote theatre criticism for the daily newspaper "Danas." He published theatre essays in domestic and foreign magazines. He is a member of the Serbian sections of IATC (International Association of Theatre Critics and Theatrologists) and ITI (International Theatre Institute). He is a long-time journalist and columnist, the founder of the "Theatre Gazette", serving as the editor-in-chief from 2008 to 2018. He is a member of IJAS.

He was the editor of the publication of the Museum of Theatre Arts of Serbia and the theatre magazine "Teatron", the founder and Chief Editor of the Publishing Department of the National Theatre in Belgrade and the dramaturge of the Serbian National Theatre in Novi Sad. From 2014 to 2018, he was acting director of Drama at the National Theatre in Belgrade. He currently works as a dramaturge at the National Theatre in Belgrade.

Performed dramatic texts: *Closer to the Sky* (also played as *Eighty-nine*) , *Closer to the Fire*, *Closer to the Earth, Lance* (based on the novel *Dorotej* by Dobrilo Nenadić), *Hajduks Are Among Us Again* (performed both as *Gorge* and *Once Upon a Time in the Balkans*), *Kidnapping and Resurrection of Juliana K* (also performed as *It's the Neighbors' Fault* and as *Ratko and Julijana*), *Kosovska... , Bizarre, Petar* (co-author with Katarina Nikolić), *The Berlin Wall,* Čučuk Stana (*A Serbian girl and a Greek girl*), *King Tvrtko* (based on the novel *Chronicles of the King Tvrtko* by Jasmin Imamović).

Plays for children: *The Little Mermaid, Beauty and the Beast, The Emperor's New Clothes in Wonderland, Magic Flute of Milan the Elf, Sleeping Beauty, The Spoiled Prince* (performed as *The Enchanted*

ска елегија (драматизација романа Ђорђа Балашевића *Три послератна друга*), *Сећања* (монодрама), *Сањао сам да сам се пробудио.*

Kingdom and *The Rogue Prince*), *The Boy and the Moon.*

Unperformed dramatic texts: *Judge* (dramatization of the eponymous novel by Vuk Drašković), *Vojvodina Elegy* (dramatization of the novel *Three Post-war Comrades* by Đorđe Balašević), *Memories* (monodrama), *I dreamed I woke up.*

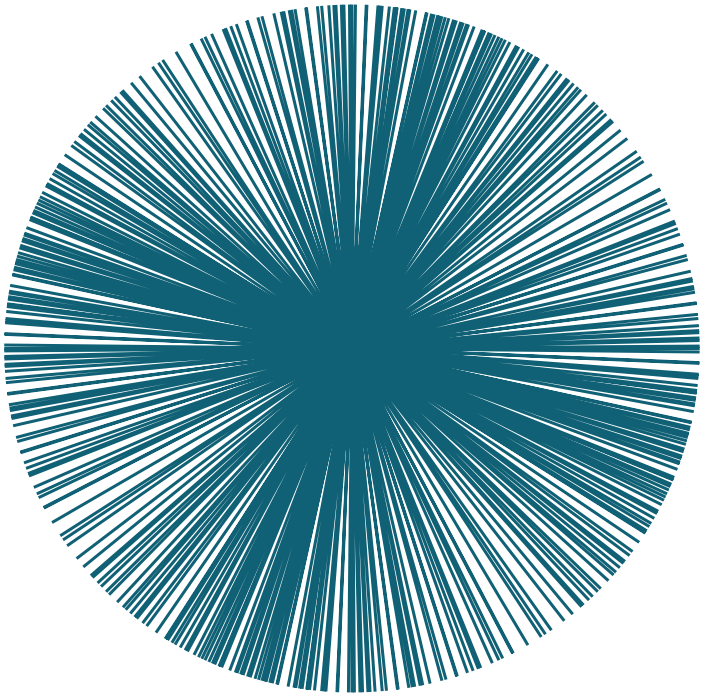

Душанка Стојановић Глид

глумица

Рођена 26. априла 1965. године у Београду. Дипломирала глуму на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Владимира Јевтовића. Стална чланица Народног позоришта у Београду од 1990. године.

У Народном позоришту остварила је улоге (избор): Милева Ајнштајн (*Госпођа Ајнштајн*), Ђура (*Балкански шпијун*), Иконија (*Чудо у Шаргану*), Мајка Храброст (*Мајка Храброст и њена деца*), Весела Јовановић (*Огвожђена*), Арсионоја (*Мизантроп*), Леди Брекнел (*Важно је звати се Ернест*), Стела (*Живот је сан*), Дуњаша (*Вишњик*), Савета (*Избирачица*), Хелена, Ифигенија Танталовић (*Сократов тестамент*), Атина (*Тројанке*), Марија Антоновна (*Ревизор*), Вила (*Сан летње ноћи*), Кућевна (*Код куће/Кабул*), Соја (*Госпођа министарка*), Грофица Алмавива (*Фигарова женидба и развод).* Значајне улоге остварила је и у другим

Dušanka Stojanović Glid

actress

She was born on April 26, 1965 in Belgrade. She graduated in acting at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade in the class of Professor Vladimir Jevtović. She has been a permanent member of the National Theatre since 1990.

She has performed selected roles in the National Theatre: Mileva Einstein (*Mrs. Einstein*), Đura (*The Balkan Spy*), Ikonija (*The Miracle in Šargan*), Mother Courage (*Mother Courage and Her Children*), Vesela Jovanović (*Iron-Bound*), Arsionoja (*The Misanthrope*), Lady Bracknell (*The Importance of Being Earnest*), Estrella (*Life Is a Dream*); Dunyasha (*The Cherry Orchard*), Saveta (*The Choosy Bride-to-Be*), Helena, Ifigenia Tantalović (*The Testament of Socrates*), Athena (*The Trojan Women*), Maria Antonovna (*The Government Inspector*), Fairy (*A Midsummer Night's Dream*), Kućevna (*Homebody/Kabul*), Soja (*The Cabinet Minister's Wife*), Countess Almaviva (*The Marriage and Divorce of Figaro).* She has played significant roles in other theatres (notable roles): in Yugo-

позориштима (избор): Југословенском драмском позоришту у представама *Буђење пролећа* – Хана, *Пер Гинт* – Ингрид; Битеф театру: *Просјачка опера* – Луси, *Црта* – Алманда; Атељеу 212: *Свако* – Анастасија, *Рањени орао* – Мир Јам, *Бог масакра* – Вероник Улије, *Улога моје породице у светској револуцији* – Тетка; Звездара тетару *Лаки комад* – Сека; Београдском драмском позоришту *Ћеиф* – Есма ...

Улоге на филму и телевизији (избор): *Кроз прашуме Јужне Америке* – Милена, *Отворена врата* – Дада Војканова, *Горе доле* – Нешка Катић Петровић, *Црни Грија и камен мудрости* – Баба Видана, *Тегла пуна ваздуха* – Рада, *Мој рођак са села* – Соња, *Неко ме ипак чека* – Дара ...

Добитница је бројних награда и признања: Статуета „Ћуран" за улогу Секе у представи *Лаки комад*, 1995; Награда града Београда за позоришно стваралаштво, 2008; Стеријина награда на Стеријином позорју 2008; Награда за најбољу женску улогу на 7. Фестивалу босанскохерцеговачке драме у Зеници 2008; Награда „Татјана Лукјанова" за 2007. годину; Награда на фестивалу Малих сцена у Ријеци; Награда „Зоран Радмиловић" на 17. позоришним данима у Зајечару; Награда на 13. глумачким свечаностима „Миливоје Живановић" у Пожаревцу; Награда на „Нушићевим данима" у Смедереву; Награда „Давид Штрбац" на Театар фесту „Петар Кочић" у Бањалуци; Награда за најбоље глумачко остварење на Јоаким Интер Фесту у Крагујевцу; Награда „Милош Жутић" за најбоље глумачко остварење у професионалним позориштима од 30. јуна 2009. до 30. јуна 2010. године за лик Кућевне у представи *Код куће/Кабул*; Награда Народног позоришта за најбоље индивидуално премијерно уметничко остварење у оквиру репертоара Народног позоришта у сезони 2011/2012 (за улоге: Варваре Петровне, у представи *Зли дуси*, Леди Брекнел у представи *Важно је звати се Ернест* и Арсиноје у представи *Мизантроп*); Награда Народног позоришта за врхунско уметничко остварење, односно за изузетно значајан уметнички допринос

slav Drama Theatre in the plays *Spring Awakening* - Anna, *Peer Gynt* - Ingrid; in Bitef Theatre: *The Beggar's Opera* - Lucy, *Crta* - Almanda; Atelje 212: *Everybody* – Anastasia, *Wounded Eagle* - Mir Jam, *God of Carnage* - Véronique Houllié, *My Family's Role in the World Revolution* - Aunt; in Zvezdara theatre *Easy Piece* – Seka; in Belgrade Drama Theatre *Whim* - Esma...

Roles in film and television (notable roles): *Be Damned, America* - Milena, *Open Doors* - Dada Vojkanova, *Upwards Downwards* - Neška Katic Petrović, *Black Gruya and the Stone of Wisdom* - Grandma Vidana, *Jar Full of Air* - Rada, *My Cousin from the Countryside* - Sonja, *Someone is Still Waiting* - Dara...

She has won numerous awards and recognitions: The statuette "Ćuran" for the role of Seka in the performance Easy Piece, 1995; Award of the City of Belgrade for theatrical creativity in 2008. Sterija Award at Sterijino pozorje in 2008; Award for Best Female Role at the 7th Bosnia and Herzegovina Drama Festival in Zenica 2008; 2007 "Tatyana Lukyanova" Award; Award at the International Small Scene Theatre Festival in Rijeka; "Zoran Radmilović" Award at the 17th Theatre Days in Zaječar; Award at the 13th "Milivoje Živanović" acting ceremony in Požarevac; Award at "Nušić's Days" in Smederevo; "David Štrbac" Award at the "Petar Kočić" Theatre Fest in Banja Luka; Award for Best Acting Performance at the Joakim Inter Fest in Kragujevac; "Miloš Žutić" Award for Best Acting Performance in professional theatres from June 30, 2009 to June 30, 2010 for the character of Kućevna in the performance *Homebody/Kabul*; The National Theatre Award for best individual debut artistic achievement within the repertoire of the National Theatre in the 2011/2012 season (for the roles: Varvara Petrovna, in the performance *Demons*, Lady Bracknell in the performance *The Importance of Being Earnest* and Arsionoja in the

у сезони 2013/2014 (за насловну улогу у представи *Мајка Храброст и њена деца*); Награда Народног позоришта за најбоља индивидуална премијерна уметничка остварења у оквиру репертоара Народног позоришта (2017); Јавна Похвала за резултате у раду од изузетног и посебног значаја за успешну активност Народног позоришта у Београду за сезоне 2017/2018 и 2018/2019; Печат Народног позоришта, који се по одлуци управника, додељује поводом посебног доприноса животу и раду Народног позоришта (2022).

performance *The Misanthrope*); National Theatre Award for outstanding artistic achievement, i.e. for extremely significant artistic contribution in the 2013/2014 season (for the titlular role in the performance *Mother Courage and Her Children*); The National Theatre Award for best individual debut artistic achievements within the repertoire of the National Theatre (2017); Public Praise for work results of exceptional and special importance for the successful activity of the National Theatre in Belgrade for the 2017/2018 and 2018/2019 seasons; The Seal of the National Theatre, which is awarded by the General Manager's decision, on the occasion of a special contribution to the life and work of the National Theatre (2022).

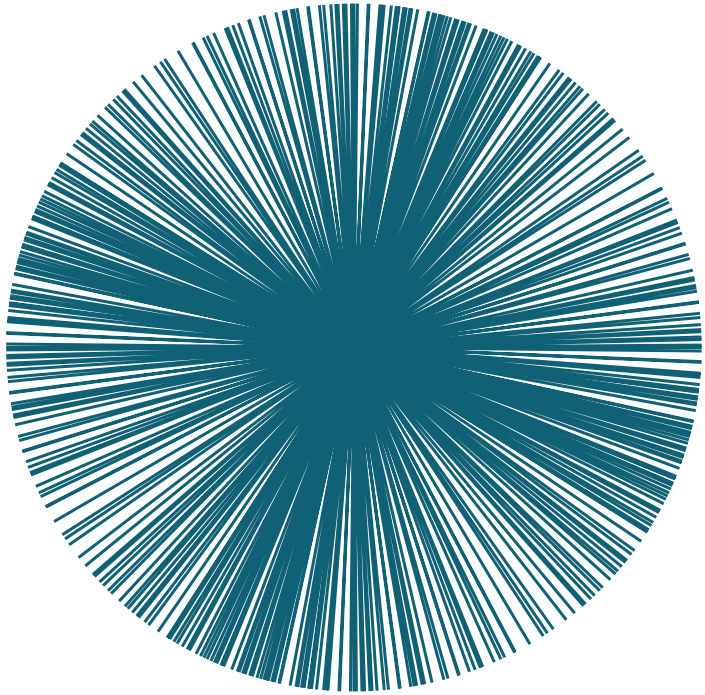

Емир Спахић

глумац

Рођен је 1981. године у Добоју. Дипломирао глуму на Академији драмских умјетности у Тузли, 2007. године у класи проф. Емира Хаџихафизбеговића. Своју професионалну каријеру започео је исте године када је дипломирао, поставши члан ансамбла Ј. У. Народно позориште у Мостару.

Остварио ангажмане у Театру Кабаре Тузла, Мостарском Театру Младих, Народном позоришту Тузла, Хрватском народном казалишту Мостар кроз улоге у представама: *Собосликар, Дервиш и смрт, Кулин, Мостарска дјелидба, Ћелава пјевачица, Вукодлаци у Глухој Буковици, Није човјек ко не умре, Атлантида, Концерт за птицу ругалицу, Балканске муљке, Посљедња љубав Хасана Каимије, Живот у смрти, Chik Lit, Шта ћемо сад?, Сан Љетње ноћи, Одумирање међеда, Хотел Плаза, Мртве рибе пливају на*

Emir Spahić

actor

Emir Spahić was born in 1981 in Doboj. He graduated in acting at the Academy of Dramatic Arts in Tuzla in 2007 in the class of prof. Emir Hadžihafizbegović. He started his professional career the same year he graduated, becoming a member of the ensemble of the National Theatre in Mostar.

He has been engaged in the Cabaret Tuzla Theatre, the Mostar Youth Theatre, the National Theatre Tuzla, the Croatian National Theatre Mostar through roles in the plays: *House Painter, Death and the Dervish, Kulin, Mostar Division, The Hairless Lady Singer, Werewolves in Gluha Bukovica, No True Man Lives, Atlantis, A Concert for a Mockingbird, The Balkan Grift, Hasan Kaimija's Last Love, Life in Death, Chick Lit, What Now?, A Midsummer Night's Dream, The Dying Out of Bears, The Plaza Hotel, Dead Fish Backstroke, Don't Bet on the English, God of Carnage, The Angels of Babylon, It, Huzur, The New Normal Show, Hero of the Nation, Eling, Goodbye, California!.*

He has played roles on television and film (*Quo Vadis Aida,*

леђима, Не играј на Енглезе, Бог покоља, Анђели Бабилона, То, Хузур, Nowo normalno show, Херој нације, Елинг, Збогом, Калифорнијо!.

Остварио улоге на телевизији и филму (*QUO VADIS AIDA, Poslije kiše, Sonja i bik, Zone of separation*).

Поред глумачких остварења, на сцени матичне куће режирао представе *Собосликар* и *Не играј на Енглезе.*

Од 2018. до 2022. године, обављао је функцију уметничког директора и руководитеља сектора Драме у ЈУ Народно позориште у Мостару активно суделујући у креирању репертоара, организацији изведби те координацији уметничких задатака.

Селектор 17. и 18. Међународног фестивала комедије „Мостарска лиска“.

Од 2022. године обавља функцију директора Јавне установе Народно позориште у Мостару.

After the Rain, Sonja and the Bull, Zone of Separation).

In addition to his acting achievements, he has directed the performances *House Painter* and *Don't Bet on the English on his theatre's stage.*

From 2018 to 2022, he held the position of artistic director and head of the Drama Department at the National Theatre in Mostar, actively participating in the creation of the repertoire, organization of performances and coordination of artistic tasks.

He was the curator of the 17th and 18th International Comedy Festival "Mostarska liska."

Since 2022, he has been the General Manager of the National Theatre in Mostar.

ТИМ 18. ЈОАКИМФЕСТА

Директор 18. Јоакимфеста и Књажевско-српског театра:
Младен Кнежевић

Селектор 18. Јоакимфеста :
Др Мирослав Радоњић

Извршни продуцент:
Војо Лучић

Техничка координаторка:
Ана Колбјанова

Односи са јавношћу и маркетинг:
Јована Перић

Организатор:
Бојан Илић

Визуелни идентитет:
Милена Вучковић

Каталог и билтен фестивала:
Уредница: Дамјана Јовановић
Новинарка: Милица Мутавџић
Дизајн и прелом: Милена Вучковић
Превод: Борис Тиосављевић (енг/ср)

Модератор – пратећи програм:
Ненад Глишић

Веб администратор:
Дамјана Јовановић

Фото:
Ненад Борисављевић

Техничка подршка:
Ненад Милорадовић

Екипа технике:
Владан Бркић, Зоран Стевановић, Страхиња Ђорђевић, Марија Вујичић, Саша Ђорђевић, Никола Манић, Саша Радивојевић, Иван Филиповић, Добрица Андрић, Зоран Јокановић

Административно-правни послови:
Светлана Борковић, Надица Огњановић

Рачуноводствени послови:
Данијела Миленковић, Снежана Недељковић, Данијела Стевић, Снежана Ристић

Домаћини трупа:
Ана Колбјанова, Саша Пилиповић, Богдан Милојевић, Бојан Илић, Милица Мајсторовић, Милица Ђорђевић

Билетарница:
Милица Ђорђевић

Разводнице:
Емилија Савић, Милица Савић, Теодора Станојевић, Александра Дачовић, Јована Ракићевић

Волонтери/ке :
Захваљујемо се волонтерима Канцеларије за младе Крагујевац.

18th JOAKIMFEST TEAM MEMBERS

Festival director and the Princely Serbian Theatre general manager:
Mladen Knežević

Curator of the 18th Joakimfest:
Miroslav Radonjić, PhD

Executive producer:
Vojo Lučić

Technical coordinator:
Ana Kolbjanova

Public relations and marketing:
Jovana Perić

Producer:
Bojan Ilić

Visual identity:
Milena Vučković

Catalog and newsletter:
Catalog editor: Damjana Jovanović
Journalist: Milica Mutavdžić
Design: Milena Vučković
Translation: Boris Tiosavljević (eng/sr)

Moderator of accompanying program:
Nenad Glišić

Web administrator:
Damjana Jovanović

Photo:
Nenad Borisavljević

Technical director:
Nenad Miloradović

Technical support team:
Vladan Brkić, Zoran Stevanović, Strahinja Đorđević, Marija Vujičić, Saša Đorđević, Nikola Manić, Saša Radivojević, Ivan Filipović, Dobrica Andrić, Zoran Jokanović

Legal department:
Svetlana Borković, Nadica Ognjanović

Accounting department:
Danijela Milenković, Snežana Nedeljković, Danijela Stević, Snežana Ristić

Hosts of the troups:
Ana Kolbjanova, Saša Pilipović, Bogdan Milojević, Bojan Ilić, Milica Majstorović, Milica Đorđević

Theatre box office:
Milica Đorđević

Ushers:
Emilija Savić, Milica Savić, Teodora Stanojević, Aleksandra Dačović, Jovana Rakićević

Volunteers:
Zahvaljujemo se volonterima Kancelarije za mlade Kragujevac.

ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
CITY OF KRAGUJEVAC

Република Србија
Министарство културе и информисања

КЗМ
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА МЛАДЕ
КРАГУЈЕВАЦ

ФИЛУМ

ДОНАТОРИ И СПОНЗОРИ
DONORS AND SPONSORS

KNJAZ MILOŠ

Дачі

HOTEL ZELENGORA
KRAGUJEVAC
SERBIA

БИБЛИОТЕКА КОД МИЛУТИНА

ПОДРУМ ПИВА ТИМ 2013.

МЕДИЈСКИ ПОКРОВИТЕЉИ
MEDIA PATRONS

Danas

РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

РТС

ПОЛИТИКА

Stranica koja se čuje
Prvi Prvi
Na Skali

infoKG

PRESEK

НОЋ У ПОЗОРИШТЕ

РТС | РАДИО БЕОГРАД 2

Bravo 103,7

РАДИО ЗЛАТОУСТИ ФМ90.5

Књажевско-српски театар
Даничићева 3, Крагујевац 34000
Телефон: +381 34 617 0 500
Факс: +381 34: 617 0 504
Билетарница: +381 34 332 063

pozoristetjv@mts.rs
www.joakimvujic.com

www.joakimfest.rs

Knjaževsko-srpski teatar
Daničićeva 3, Kragujevac 34000
Phone: +381 34 617 0 500
Fax: +381 34: 617 0 504
Tickets: +381 34 332 063

pozoristetjv@mts.rs
www.joakimvujic.com

www.joakimfest.rs

1835
КЊАЖЕВСКО
СРПСКИ ТЕАТАР
КРАГУЈЕВАЦ

Република Србија
Министарство културе и информисања